

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE BESTUUR EN MIDDELEN DORDRECHT D.D. 8 SEPTEMBER 2021

Voorzitter: Dhr. Merx
Commissiegriffier: Dhr. Bakker
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Mevr. Van den Bergh (PvdA)
Dhr. De Boer (Fractie Nijhof)
Mevr. Kruger (GroenLinks)
Dhr. Kuhlmann (VVD)
Dhr. Van der Kruijff (CDA)
Dhr. 't Lam (SP)
Dhr. Van Leeuwen (PVV)
Dhr. Veldman (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Wisker (VSP)
Dhr. Wringer (Beter Voor Dordt)

Ambtelijke ondersteuning: Dhr. Bosua, (mevr. Koets)
Portefeuillehouders: Burgemeester Kolff, wethouder Sleeking

1. Opening, mededelingen en vaststellen agenda

De voorzitter: Een goedenavond allemaal, welkom bij de commissie Bestuur en Middelen van woensdag 8 september 2021. Ook alle mensen die thuis meekijken: van harte welkom. We hebben vanavond een niet al te volle agenda, maar dat wil niet zeggen dat we het niet laat hoeven te maken. Ik ga in ieder geval eerst even de namen oplezen van de mensen die op dit moment in de vergadering aanwezig zijn. Dat is de heer Kuhlmann, de heer Bakker, die is van onze griffie, de heer Bosua, de burgemeester, Van Leeuwen, de heer Wisker, mevrouw Van den Bergh, de heer Veldman, de heer 't Lam, Wisker, Kruger, De Boer, 'Teams vergadering 3' – ik weet niet wie dat is – en de heer Van der Kruijff is inmiddels ook weer thuis aangekomen, zie ik. Dat zijn op dit moment de aanwezigen, nogmaals allemaal van harte welkom. Op enig moment zullen ook de heer Bosua en mevrouw Koets als ambtelijke ondersteuning aanschuiven bij punt 4 en bij punt 5 mevrouw Koets. Zijn er van uw kant op dit moment mededelingen? Ik zie niks. Nou, van onze kant ook niet, ik kijk even naar de overkant. Nee. Dan komen we bij punt 2 op de agenda en dat is het vaststellen van de besluitenlijst van de commissie Bestuur en Middelen van 31 augustus 2021.

De heer Kuhlmann: Voorzitter?

De voorzitter: U heeft een opmerking bij de besluitenlijst. Gaat uw gang.

De heer Kuhlmann: Nee, ik heb een opmerking bij de agenda, ook onderdeel. Daarnet eventjes passeerde u dat, of misschien ging het te snel voor mij. Maar voor wat betreft het vaststellen van de agenda heb ik een punt. Wat de Dordtse VVD betreft is het niet goed om agendapunt negen, het behandelvoorstel wat het wooncomplex Professor Langeveldlaan in Weerpark betreft, ook wel voorheen bekend als 2F, om dat hier in deze commissie te behandelen. Dat heeft ermee te maken, eerder is het onderwerp ook in de commissie Grote Projecten behandeld. Het past ook bij het begrotingsprogramma wat daarin terug kon. Dus wat ons betreft is dat iets voor die commissie, om het daar bij de behandelvoorstellen te doen of desnoods bij Fysiek, maar niet in deze commissie.

De voorzitter: Helder, dank u wel. Dat is een punt van orde voor straks. We gaan het ook nu niet behandelen, het is een behandelvoorstel. Dus dan zou mijn voorstel zijn: laten we eerst even kijken of er überhaupt mensen het willen behandelen en als het behandeld moet worden, dan in welke commissie. Dan kan iedereen daar ondertussen nog eens eventjes over nadenken. Zullen we dat zo doen, mijnheer Kuhlmann?

De heer Kuhlmann: Nou, om eerlijk te zijn heb ik daar wel wat moeite mee, omdat of het wel of niet behandeld zou moeten worden, juist degenen die daar goed in zitten, in die commissie Grote Projecten, zouden daar denk ik wat beter geïnformeerd een oordeel over kunnen geven dan wanneer we dat in deze commissie doen. Dus mijn voorstel is niet om hier te beslissen of het besproken moet worden, maar juist om dat daar te doen en het dus gewoon als nieuw behandelvoorstel bij die commissie te zetten.

De voorzitter: Helder. Hebben andere aanwezigen daar ook een mening over? Hier of naar de – dat is een simpele vraag – of als behandelvoorstel naar de commissie Fysiek of Grote Projecten? De heer Veldman.

De heer Veldman: Voorzitter, misschien dacht u hetzelfde als ik, maar dan zou ik echt voor Fysiek kiezen, aangezien we in de commissie Grote Projecten juist met elkaar ook het gesprek hebben gehad dat niet elk deelproject, stemmingsplanwijziging en bouwkaai daar geschikt voor is, voor die commissie. Op zich snap ik de overweging van de heer Kuhlmann, maar dan zou ik echt voor Fysiek kiezen.

De voorzitter: Oké, dat is Fysiek. Anderen? De heer van 't Lam geen behoefte. De heer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, ik heb dat stuk bekeken. Ik zit overigens ook in de commissie Grote Projecten, dus ik ken het ook wel. Hier zit voor de rest niets inhoudelijks aan in de zin van bestemmingsplannen of functies of weet ik wat allemaal. Het gaat puur over financiering. Aangezien dit de commissie Bestuur en Middelen is heb ik er geen probleem mee om de middelen in deze commissie te bespreken. Dat doen we vaker.

De voorzitter: Oké, helder. Mevrouw Kruger was het eens met volgens mij Fysiek. De heer Van Leeuwen eens ook daarmee. Mijnheer 't Lam eens met Van der Kruijff. Dan lijkt er toch zich een meerderheid af te tekenen voor de ... Ja, mijnheer De Boer, Robbert de Boer, Beter Voor Dordt, dat zal inmiddels fractie Nijhof zijn, denk ik. Van der Kruijff.

Nou, dat wordt lekker, dan is het ... Heb je het bijgehouden, Harco, hoe ongeveer de stemming is verdeeld?

De heer Bakker: Ik zou dan voorstellen om het dan volgende week in ieder geval, u kunt nu aangeven: misschien zien wij het als hamerstuk of in het bespreekstuk, maar dat volgende week in ieder geval ook even via de commissie Fysiek na te gaan, dat het daar ook gepasseerd is. Want het gaat er ook om dat we graag voor de komende raadsvergadering dan duidelijkheid zouden willen over of deze leningsovereenkomst aan kan worden gegaan. Dus de commissie Grote Projecten, dat is nog weer later.

De voorzitter: Nee, nee, dan wordt het sowieso Fysiek. Zo hebben we dat ook, als het een andere commissie gaat worden dan wordt het Fysiek. Mijn vraag was alleen: heb je een beetje bijgehouden, de meerderheid? De heer 't Lam is enigszins gekleurd, die zegt een meerderheid voor Van der Kruijff. Maar dat zou zomaar kunnen, ik heb het eerlijk gezegd niet zo snel kunnen bijhouden. Heb je dat bij kunnen houden, Harco? De griffier zit even te tellen. Pauzemuziekje. O jee, dit is echt, mijnheer Kuhlmann, u heeft nou wat veroorzaakt, hoor. De rekenmachine wordt erbij gehaald. 50/50. Nog een keer. Gelukkig hebben we niet zo'n hele volle agenda. Zal ik zelf ook even mee gaan tellen?

Mevrouw Kruger: Voorzitter?

De voorzitter: Ja, mevrouw Kruger?

Mevrouw Kruger: Ik bedoel, het lijkt wel alsof we een spannende wedstrijd hebben af te gaan, maar volgens mij, dan wil ik ook wel gewoon met de heer Van der Kruijff meegaan. Want als het puur en alleen over de financiën gaat en hij geeft duidelijk aan Bestuur en Middelen, dan zou het hier thuis horen. Gaan we maar weer naar het oudere systeem toe, waar we gewoon met blokken werken, dan heb je dat niet zozeer aan de hand. Maar goed, ik denk dat we het gewoon ...

De voorzitter: Als u met de heer Van der Kruijff meegaat, dan is in ieder geval de 50/50-situatie voorbij en dan ...

Mevrouw Kruger: Doe maar.

De voorzitter: Oké, dan blijft het in deze agenda, gaan we het er straks over hebben, of we het überhaupt willen agenderen en zo ja, met welke politieke vraag. Goed, dan ben ik toch aangekomen, tenzij iemand anders nog iets heeft over de agenda. Niet?

2. Vaststellen besluitenlijst commissie Bestuur en Middelen 31 augustus 2021

De voorzitter: Dan ga ik toch proberen om de besluitenlijst van de commissie Bestuur en Middelen van 31 augustus 2021 met u vast te stellen. Kan dat, of zijn daar opmerkingen over? Nee, dan is die bij deze vastgesteld.

3. Vragen aan het college

De voorzitter: Dan de vragen aan het college. De PvdA heeft een vraag over de veiligheid op straat gesteld aan de burgemeester en de VVD heeft eveneens een vraag over hetzelfde onderwerp en dat betreft straatintimidatie. De PvdA was eerder met het stellen van de vraag, dus dan geef ik eerst het woord aan mevrouw Van den Bergh.

Mevrouw Van den Bergh: Goedenavond allemaal en voorzitter, wij hebben van diverse vrouwen klachten gehoord, dat als zij 's avonds over straat lopen – niet in uitdagende kleding, maar gewoon over straat ergens heen – dat ze lastig worden gevallen door mannen met intimiderende opmerkingen, vervelende opmerkingen, opdringerig en volgen met de auto heel lang. Sommige vrouwen hebben ook foto's gemaakt van de kentekens van de auto en er is ook een aantal vrouwen, die hebben een klacht ingediend bij de politie over die onveiligheid en met het kenteken erbij. Maar tot grote verbijstering zei de politie als reactie: "Sorry, wij hebben geen tijd daarvoor, wij hebben geen menskracht en wij kunnen niks doen, ga maar een weerbaarheidscursus volgen." Onze vraag is dan ook: is dat besproken in de driehoek, dat bepaalde handelingen niet verricht kunnen worden? Weet de portefeuillehouder hiervan? Is dit normaal? Ik kan me voorstellen dat de politie niet overal achtereen kan zijn en ook niet overal op straat kan zijn, maar als er foto's met kentekens worden gegeven, er filmpjes zijn gemaakt, dan zou ik niet weten waarom er niet iets mee gedaan kan worden. Maar wij willen graag een reactie van de burgemeester.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van den Bergh. Dan geef ik nu het woord aan de heer Kuhlmann, voordat ik het woord geven aan de burgemeester. Mijnheer Kuhlmann, gaat uw gang.

Mevrouw Kruger: Voorzitter?

De voorzitter: Ja?

Mevrouw Kruger: Voorzitter, ik wilde even nog reageren op mevrouw Van den Bergh, als dat mag. Want dan hebben we dat stukje van mevrouw Van den Bergh afgemaakt.

De voorzitter: Ja, heel kort graag, ja.

Mevrouw Kruger: Ja. Ik maak even bezwaar, ik sta helemaal achter wat ze zegt, want ook wij hebben mails gekregen, et cetera, et cetera. Maar waar het over gaat is dat deze vrouwen niet in uitdagende kleding zouden lopen. Het moet niet uitmaken hoe je over straat loopt, vrouwen worden gewoon – niet alleen vrouwen, maar met name vrouwen – worden lastiggevallen op straat. Dus dat wil ik eventjes rechtzetten.

Mevrouw Van den Bergh: Ik corrigeerde dat zelf al, want ik dacht al. Maar ik wou alleen even een beschrijving geven, dat mensen gewoon over straat lopen. Maar die kleding heeft er inderdaad niks mee te maken.

De voorzitter: Helder. Ik denk ook niet dat mevrouw Van den Bergh zegt dat mensen die in uitdagende kleding lopen wel mogen lastiggevallen worden. De heer Kuhlmann, gaat uw gang.

De heer Kuhlmann: Dank u wel, voorzitter. De Dordtse VVD wil dat straatintimidatie stevig wordt aangepakt. Een jaar geleden hebben we daarom opgeroepen om meer te doen aan voorlichting en vooral ook strenger te handhaven, bijvoorbeeld met de inzet van lokagenten en camera's. Uit de reacties die we toen kregen bleek dat veel mensen in de stad nog denken dat straatintimidatie iets is van Rotterdam of Amsterdam, maar niet voorkomt in ons lieflijke Dordrecht. Helaas, niets is minder waar en elke keer dat het weer gebeurt is het weer een keer te veel. Hoe schokkend, intimiderend en bedreigend straatintimidatie kan zijn blijkt wel uit de beelden van Julia op Facebook. Het filmpje dat zij afgelopen vrijdagnacht maakte spreekt wat dat betreft voor zich. Zij is beslist niet de enige in Dordrecht die dit overkomt. Is de burgemeester daarom bereid om een meldpunt op te zetten waar slachtoffers van straatintimidatie in Dordrecht terecht kunnen? Zodat we tenminste de omvang van straatintimidatie in kaart kunnen brengen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Kuhlmann, u bent me net voor, want ik zou bijna ingrijpen, omdat het niet de bedoeling is om hele woordvoeringen te doen. Dan geef ik nu graag het woord aan de burgemeester.

Burgemeester Kolff: Dank, voorzitter, en dank ook aan mevrouw Van den Bergh en de heer Kuhlmann voor de gestelde vragen. Voor alle duidelijkheid: ik ben het met hen eens, straatintimidatie en alle vormen van geweld of bedreiging op straat horen niet voor te komen en als ze voorkomen, dan moeten ze worden aangepakt. We hebben daar natuurlijk wel agenten en inzet voor nodig als het gaat om de repressieve kant en er zijn natuurlijk ook andere kanten van dit vraagstuk. Voor alle duidelijkheid: wat mij betreft, straatintimidatie hoort dus niet thuis in ons lieflijke Dordrecht, in iedere vorm – dat ben ik met de heer Kuhlmann eens – die wel plaatsvindt of elke situatie die plaatsvindt die straatintimidatie is, is er één te veel. Vorig jaar heeft de VVD hier ook vragen over gesteld en uit die vragen is voortgekomen dat wij als gemeente een onderzoek aan het doen zijn naar de omvang van dit probleem. Dit probleem komt overigens niet specifiek voor in de prioriteiten die de raad heeft meegegeven voor wat betreft het Integraal Veiligheidsplan. Natuurlijk staat dit er wel in genoemd, maar het is geen topprioriteit, zoals dat heet, zoals bijvoorbeeld woninginbraak of ondermijning dat wel is. Zoals u beseft kunnen wij onze agenten natuurlijk maar één keer inzetten. Maar we hebben nu, naar aanleiding van vorig jaar, van de vragen van de VVD, gemeend om een enquête te houden bij het bewonerspanel, deze zomer heeft dat plaatsgevonden met een vragenlijst specifiek over straatintimidatie en andere vormen van intimidatie waar personen aan onderhevig kunnen zijn. We hebben focusgroepsgesprekken gepland staan met specifieke doelgroepen, bijvoorbeeld vrouwen, ouderen, migranten, gehandicapten en ook een enquête in een focusgroepsgesprek met de doelgroep jongeren. Die zijn in het najaar gepland en we verwachten eigenlijk in december daar een helder beeld uit naar voren te krijgen in hoeverre straatintimidatie in onze stad, in onze gemeente een probleem is. Dat betekent niet dat als daar een relatief laag aantal uit naar voren zou komen dat we er niks aan doen, want nogmaals: elke keer dat het voorkomt is er één te veel. Maar om nu in de oplossing te schieten van een meldpunt, daar zie ik eigenlijk niet zoveel in. Dan kom ik ook meteen op de vraag die mevrouw Van den Bergh stelt: wat doet de politie er eigenlijk mee? Ik heb dat vandaag nagevraagd bij de politie. Er zijn

recent geen meldingen en geen aangifte bekend, maar als er met duidelijke input aangifte wordt gedaan, zoals bijvoorbeeld filmpjes en foto's, dan moet dat wel worden opgepakt. Ik zou ook eigenlijk willen zeggen: als er situaties bekend zijn bij leden van de raad of de commissie, die te horen hebben gekregen van de politie 'daar doen we niks mee', dan kunt u ze wat mij betreft bij mij op het bureau leggen en dan ga ik met de politie samen na of dat wel of niet tot vervolging zou moeten leiden. Uiteindelijk is het natuurlijk aan het OM als het gaat om een strafbaar feit, om daar wel of niet iets mee te doen. Maar wat mij betreft, als je met dit soort bewijsmaterialen aankomt bij de politie, dan moet daar in ieder geval serieus naar gekeken worden. Nogmaals, als er een signaal is dat dat niet gebeurt, leg het bij mij neer. Een meldpunt, waar de heer Kuhlmann om vraagt, dat lijkt me ten eerste wat vroeg, omdat we eerst eens even de omvang van het probleem in beeld moeten hebben. Ten tweede is de vraag of dat de juiste oplossing is, want je gaat dan wel voor elke vorm van vergrijp straks een apart meldpunt krijgen. Wat mij betreft is nu juist voor alles wat niet deugt op straat en wat tot strafvervolging zou moeten leiden de politie de aangewezen partij, met ook de juiste opvolging die nodig is als mensen dit doen en ze zich dus ook aan strafbare feiten schuldig maken, dat ze ook daadwerkelijk worden vervolgd. Dus daar zou ik het voor nu bij willen laten, met dien verstande dat eraan wordt gewerkt en dat er dus in december – en er zal ook richting de raad een commissie komen – meer inzicht is in de omvang van het probleem voor wat betreft Dordrecht. Dank, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Kruger en daarna mijnheer Veldman.

Mevrouw Kruger: Voorzitter, dank u wel. Ik wilde vragen aan de burgemeester of hij ook de LHBTI-groep dan mee wil nemen, want dat is ook juist de groep die op straat, niet alleen 's avonds, maar ook overdag, behoorlijk lastig wordt gevallen. "We moeten eerst de omvang bekendmaken." Al in de jaren zeventig, tachtig waren vrouwengroepen op straat actief die daar aandacht voor vroegen en het beeld is niet veranderd. Dus ik denk, de omvang kennen we, maar het gaat er nu om inderdaad: hoe ga je daarmee om en wat gaan we daar voor actie op ondernemen?

De voorzitter: Helder. Mijnheer Veldman.

De heer Veldman: Voorzitter, dank u wel. Ik ben het eens met voorgaande sprekers, dat intimidatie natuurlijk niet kan. Maar wat mij wel opvalt is, het gaat hier – en de burgemeester noemde dat ook al eventjes – allemaal over hele specifieke groepen: intimidatie die zich richt tot één persoon of tot een groep. Terwijl als ik in de stad loop of fiets of rij ik ook het idee heb dat er gewoon überhaupt intimiderend gedrag op straat plaatsvindt: te hard rijden, te veel herrie maken, verkeersovertredingen die verder gaan dan met een band op de stoep en die voor mijn gevoel overduidelijk de bedoeling hebben om aan de straat en de omliggende mensen te laten zien: wie is hier de baas eigenlijk? Dat vind ik ook intimiderend gedrag, dus mijn vraag aan de portefeuillehouder zou zijn: goed om die focusgroepen te hebben en die aanpak, dat steunen wij uiteraard, maar is dit daar ook onderdeel van?

De voorzitter: Dank u wel. Dan mijnheer Kuhlmann en dan gaan we nog even terug naar de burgemeester.

De heer Kuhlmann: Dank u wel, voorzitter. Ik heb zojuist natuurlijk de burgemeester gehoord en ik wil nog wel zeggen dat ik het jammer vind dat er nu geen prioriteit wordt gegeven aan zo'n meldpunt, juist omdat ... Ik ben het met hem eens: het aangifte doen is belangrijk. Alleen we hebben hier te maken met: heel veel vormen van straatintimidatie zijn op dit moment niet strafbaar. Daar komt hopelijk verandering in, maar zover zijn we nog niet. Daarmee verdwijnt het erg uit beeld en ik denk dat zo'n meldpunt – juist ook omdat dat natuurlijk een stuk makkelijker is dan naar het politiebureau gaan en een middag kwijt zijn aan een aangifte doen – echt iets kan toevoegen. Maar ik heb hem ook gehoord. Ik vind het heel goed dat we in december hier verder over komen te spreken, dat lijkt me voor dit onderwerp heel belangrijk. Richting de heer Veldman wil ik nog wel zeggen dat: natuurlijk, het soort gedrag wat hij noemde is ook heel vervelend, maar naar mijn idee is de bedreiging die er uitgaat wanneer je gevolgd wordt 's avonds laat door een man die fysiek een stuk sterker is dan jij in een auto en die allerlei seksuele opmerkingen roept toch wel van een andere orde dan de voorbeelden die hij noemt, hoe vervelend die ook zijn. Dus wat mij betreft is het terecht dat daar bijzondere aandacht naar uitgaat, juist vanwege de ernst van dat soort '...' specifieke straatintimidatie. Dank u wel.

De voorzitter: Helder. Dank u wel, mijnheer Kuhlmann. De burgemeester. O, mijnheer Veldman wil daar nog even op reageren, denk ik.

De heer Veldman: Voorzitter, omdat ik zo specifiek word aangesproken. Kijk, het zijn volgens mij twee dingen die allebei ernstig zijn, alleen van totaal verschillende aard. Als je individueel wordt achtervolgd, ik heb dat zelf ook een keer meegemaakt nadat ik iemand had aangesproken op gedrag, dat is heel vervelend en moet niet mogen en daar zou je aangifte van moeten doen. Maar wat ik signaleer dat heeft wel een bredere aard en gaat uiteindelijk iedereen aan. Ik wil het niet ondermijnend noemen, maar ik neem het te vaak waar in de stad. Dat is wat mij betreft ook wel echt iets wat de aandacht verdient.

De voorzitter: Helder. De burgemeester, gaat uw gang.

Burgemeester Kolff: Dank, voorzitter. Ik heb al het nodige gezegd in de eerste termijn. Mevrouw Kruger vroeg nog of de groep LHBTI hier ook bij dat onderzoek wordt betrokken. Wat mij betreft wel, want dat is inderdaad een doelgroep waar ik ook zelf – dan ben ik misschien formeel niet het meldpunt, maar af en toe denk ik dat wel – waar ik ook zelf uit die groep echt wel eens geluiden hoor dat mensen zich op straat geïntimideerd voelen. Wat mij betreft wordt die groep er nadrukkelijk bij betrokken. De opmerking van de heer Veldman kan ik ook goed plaatsen. Ik liep vandaag zelf nog door de Prinsenstraat in Dordrecht, de binnenstad in, en ben daar in nog geen twee minuten tijd twee keer enorm geschrokken van iemand die veel te hard door die straat heenreed. Dat is dan inderdaad een andere vorm van afwijkend gedrag, laat ik het maar zo zeggen, maar wel afwijkend gedrag dat ook intimiderend kan zijn of in elk geval buitengewoon gevaarlijk. Maar daar hebben we natuurlijk ook in ons beleid als gemeente – de politie heeft daar natuurlijk ook wel de nodige aandacht voor – ook daarvoor geldt: dit begint natuurlijk bij gedrag van mensen en je kunt niet bij iedere misdraging van elke inwoner of bezoeker van deze stad daar een agent naast zetten of

beleid op maken. Dus het zal ook altijd onderdeel blijven van de samenleving, waarbij je natuurlijk uitwassen in ieder geval hoopt aan te pakken. Als mensen aangifte doen vind ik ook dat dat serieus moet worden meegenomen. Ik denk ook dat de heer Kuhlmann gelijk heeft, voorzitter, als we in december of kort daarna, als het rapport opgeleverd is, met elkaar een goed gesprek over kunnen voeren. Ik kan me ook niet aan de indruk onttrekken dat het politiek de afgelopen jaren toch wel meer aandacht heeft gekregen en dat dat dus ook in een nieuw Integraal Veiligheidsplan ook wat prominenter naar voren kan komen dan in het huidige.

De voorzitter: Dank u wel. Ik geef mevrouw Kruger nog één keer het woord, want dadelijk ontstaat er een heel debat en dat is eigenlijk niet de bedoeling in het kader van vragen aan het college, maar het is een belangrijk onderwerp ...

Mevrouw Kruger: Nee hoor, voorzitter.

De voorzitter: ... dus gaat uw gang.

Mevrouw Kruger: Nou, het gaat mij er meer om dat de heer Kolff nu ook komt met dat we in december dus dat uitvoerig gaan bespreken en dat er een stuk overkomt. Dan wil ik wel even meegeven dat voorheen, dus jaren geleden, waren er wel speciaal opgeleide politieagenten die ook die gesprekken met degenen die daar nadeel van ondervonden konden aangaan. Ik weet ook dat de desbetreffende persoon die mevrouw Van den Bergh net noemde, die werd inderdaad onheus ook bejegend door politie: ga maar een veiligheidscursus of een weerbaarheidscursus volgen. Dat is altijd goed trouwens, maar in dit geval denk ik dat daar toch ook binnen het politieapparaat wat meer aandacht voor moet zijn, voor deze specifieke gevallen. Dus misschien kunt u dat ook meenemen in dat onderzoek en in het opstellen van dat rapport.

De voorzitter: Goed, ik denk dat we dit voor nu voldoende besproken hebben. Ik zie de burgemeester nog in beeld. Nee, niet meer. Dan is denk ik over dit onderwerp alles gezegd voor nu. We komen in ieder geval in december daarop terug, heb ik begrepen, in ieder geval met een rapportage van het onderzoek en dan is het aan u of u dat wil bespreken. Dan gaan wij verder. Zijn er nog anderen die denken: ja, ik heb ook nog een vraag aan het college. Ik heb me wel niet gemeld, maar toch. Nee, dan was dit agendapunt drie.

Stukken ter bespreking

4. Instemmen met aanpak Public Affairs Dordrecht - Raadsvoorstel

De voorzitter: Dan gaan we nu naar de stukken ter bespreking. Het eerste stuk, dat is agendapunt vier, dat is het instemmen met de aanpak Public Affairs Dordrecht. De bespreking van dit onderwerp richt zich op de vragen: moeten er extra middelen worden uitgetrokken de lobbykracht van de gemeente te versterken? En: welke rol kan de raad spelen in het lobbydossier? Deze vragen zijn gesteld door het CDA en de PvdA, met voldoende steun van andere partijen. Ik kan me nog herinneren van vorige week dat het CDA de eerste was die zei: daar wil ik het wel eens over gaan hebben. Dus ik wilde

graag de heer Van der Kruijff als eerste het woord geven en daarna de PvdA en dan volgen we gewoon het rijtje. Tenzij iemand zegt: ik heb verder niks toe te voegen. Dat mag natuurlijk altijd. Mijnheer Van der Kruijff, gaat uw gang.

De heer Van der Kruijff: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, boven het stuk staat 'Public Affairs', maar het gaat grotendeels over het lobbydossier, over onze lobbykracht, over het plan van aanpak over het versterken van de lobbykracht. We hebben daar afgelopen periode als CDA regelmatig aandacht voor gevraagd, omdat wij vinden dat het echt, we zitten in de goeie flow, maar dat het echt nog een tandje beter en een tandje steviger kan en ook moet, gezien de ambities die we in onze stad hebben en de afhankelijkheid en misschien wel de hulp die we allemaal kunnen krijgen vanuit het Haagse, dan wel vanuit het Brusselse. Dus op ons verzoek – en gelukkig met instemming van de meerderheid van de raad – is ook gevraagd om een plan daarvoor, een aanpak en dat is dan dit stuk geworden. Dank daarvoor, want dat geeft een goed beeld. We hebben daar de volgende vragen over. Even los van het stuk, maar ik begin maar even bij het eind: als je kijkt wat het raadsvoorstel is, dat is kennisnemen, instemmen met de strategische dossiers, daar kom ik straks nog even op terug, werken aan de actieagenda. Daar kunnen we wel mee instemmen, kan ik zomaar vast zeggen. Maar dan komt het, het laatste punt is: in te stemmen met het voortzetten van de huidige beschikbare capaciteit en middelen. Daardoor kan niet ingezet worden op de Europese fondsen. Dat verbaast ons. Het CDA heeft in de raad – maar wij hebben niet als enigen in de raad, er waren meerdere fracties – aangegeven dat er echt verstevigd moet worden op het lobbydossier en dat daar zo nodig ook wel extra middelen voor beschikbaar gemaakt mogen worden, wat ons betreft. Dus het verbaast ons dat er nu raadsvoorstel voorligt om dat in ieder geval nu niet te doen. Er staat ook als argument dat er bij de kadernota geen middelen blijkbaar beschikbaar zijn gesteld, dat is ook niet door het college voorgesteld. Dus dat is mijn eerste vraag: als u weet dat deze vraag vanuit de raad leeft – misschien hadden we het zelf ook moet zeggen bij de kadernota, maar goed, dan bij deze – waarom is er niet om extra middelen gevraagd? Daar komt natuurlijk ook een vraag achter vandaan, als we kijken naar deze actieagenda en wat er extra nodig zou zijn, om hoeveel middelen zou dat dan gaan? Want dat wordt nergens genoemd. Het CDA, we wachten maar even de beantwoording in de eerste termijn nu even af op deze vraag – ik heb straks nog wel een andere vraag, maar op deze vraag – om er in de tweede termijn weer op terug te komen hoe we daarover denken. Want we zijn wel erg benieuwd naar die middelen en waarom dat niet voorgesteld is. Voorzitter, dan nog een ander punt. Er staat: in te stemmen met de strategische dossiers. Die staan in een bijlage, daar heeft u dan de actuele dossiers. Dat is misschien niet helemaal hetzelfde, maar goed, dat is wat we gehad hebben. Tot onze verbazing staat daar één dossier, namelijk externe veiligheid, waar het gaat om het wegstreken van de giftrein door Dordrecht, wat we volgens mij raadsbreed toch echt wel een topdossier vinden, staat er weliswaar als 'actueel' genoteerd, maar niet als 'top' genoteerd. Dat zou zomaar kunnen, omdat je daar ook, denken wij, ook wel Europese aanpak bij nodig hebt, dat dat te maken heeft met misschien niet het hebben van de capaciteit om richting Europa daarmee aan de slag te gaan. De portefeuillehouder weet dat ik ooit mijn partijgenoot Wim van der Kamp met hem in contact gebracht heeft en die heeft daarop aangegeven dat er nu echt ook wel momentum is om richting Europa actie te ondernemen als je ze over spoorgoederen

vervoerd en daar valt het gifvervoer wel onder. Dus ja, het is 'actueel', maar volgens mij moet het ook 'top' zijn en moeten er ook middelen voor komen en moet er hard op ingezet worden. Tenminste, dat vindt het CDA. Dus wij zijn ook benieuwd hoe de andere fracties dat zien, dat dat dossier dus echt een topprioriteit moet worden en als daar middelen voor nodig zijn, dat we dan ook bereid zijn om die middelen beschikbaar te stellen. Voor zover de eerste termijn, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van der Kruijff. Dan geef ik het woord aan ik vermoed mevrouw Van den Bergh.

Mevrouw Van den Bergh: Ja, voorzitter.

De voorzitter: Gaat uw gang.

Mevrouw Van den Bergh: Ik kan direct aansluiten bij de vraag en opmerking van mijnheer Van der Kruijff over het onderwerp externe veiligheid, want ook al ons was opgevallen dat dat niet bij de topprioriteiten hoort, terwijl er heel duidelijk wordt vermeld erbij: dit hindert de gemeente als het te lang duurt, die situatie, dit hindert de gemeente in haar ruimtelijke, economische ontwikkeling, wat een negatief effect teweegbrengt op de sociaaleconomische positie van Dordrecht. Dan denken wij: de sociaaleconomische positie van Dordrecht moet topprioriteit zijn en daarmee ook uiteraard de veiligheid ofwel de onveiligheid van het spoor van de giftige treinen, dat moet topprioriteit zijn. Dus wij zijn ook zeer benieuwd waarom dat er niet in beland is. Omdat dat te ingewikkeld is, te langdurend, dat weten wij allemaal wel, maar het moet wel onder de aandacht gebracht worden zeker ook van Europa. Het verbaast ons ook dat er geen – dat heb ik al eerder aangegeven – ook geen extra middelen worden gevraagd om die lobbykracht te versterken. Want je zegt zelf: je wilt van Dordrecht zeg maar een stad in Europa, een Europese gemeente. Dat betekent dus dat je Europa en andere grote spelers hard nodig hebt om voor elkaar te krijgen wat je hier wilt. Je bent ook met een sterke groei bezig en dan zijn al die extra fondsen die er zijn en de extra menskracht en steun vanuit andere hogere overheden hard nodig. Dus wat ons betreft moet het topprioriteit hebben, ook de gelden vanuit Brussel. Wij zouden ook wel willen weten, dat konden we zo gauw niet ontdekken in de nota, wel wat voor inspanningen er wel gedaan worden, maar waar subsidies al vandaan worden gehaald. Of zijn die al binnengehaald? Dat we daar een overzicht van krijgen. Want één van de belangrijkste dingen, zegt het dossier ook, het monitoren van de Haagse en Brusselse agenda en om snel te kunnen inspelen. Dan denk ik: dan moet dat ook topprioriteit hebben, zodat je snel inspeelt op ontwikkelingen waar we wat aan hebben. Dus moeten we daar de mankracht en de middelen voor hebben. Dus wat dat betreft ook een overzicht van de middelen die nog nodig zijn of waar je dat mee kunt versterken. Want als je wilt gaan lobbyen, dan moeten we dat goed doen. Er worden al veel dingen gedaan, maar het kan nog wel een tandje beter.

De voorzitter: Een ogenblikje. Mevrouw Van den Bergh, de heer Wisker komt in beeld. Althans, zijn naam komt in beeld. Wilt u mevrouw Van den Bergh een vraag stellen of is dit voor uw woordvoering? Mijnheer Wisker.

De heer Wisker: Nee, ik zou graag nadat mevrouw Van den Berg uitgesproken is ook nog wat willen toevoegen.

De voorzitter: O, dan moeten nog even geduld hebben, vrees ik. Dus u komt zo aan de beurt.

Mevrouw Van den Bergh: Ik wou nog even over, er worden een aantal pijlers ook genoemd vanuit Europa. Wat ons betreft is ook een socialer Europa een belangrijke pijler en een Europa dat dichterbij de burger staat. Dat betreft dan ook onze stad. Maar sowieso, dat Europa dichterbij de burgers komt, dat is wat ons betreft ook een prioriteit. Bij de overzichten van het profiel van Dordrecht in Europa, de technische industrie, de innovatie duurzame inclusieve groei, maar ik zou ook zeggen: de zorgindustrie. Wij hebben ook een belangrijke zorgindustrie en wat ons betreft valt dat ook onder een socialer Europa, maar valt dat ook binnen de lobby die we gaan doen. Wat ons betreft, wij zouden nog een voorstel willen doen: haal eens zo'n Europese club of een lobby of een Europese club die voor ons van belang is, haal dat een keer naar ons toe, zodat we daar ook eens een keer een gesprek mee kunnen hebben, afgezien van onze eigen contacten in Brussel of waar dan ook vanuit je eigen politieke partij. Dat is wat wij in de eerste instantie even wilden zeggen.

De voorzitter: Ik dank u wel, mevrouw Van den Bergh. Dat zijn nogal wat topprioriteiten die u hier op tafel heeft gelegd. Ik ga inderdaad het rondje afmaken ... Even kijken, ik wil nog wel graag, want er zijn een aantal dingen een paar keer genoemd. Mevrouw Van den Bergh heeft ook in haar eigen woorden toch wel een paar punten herhaald die ook de heer Van der Kruijff heeft genoemd. U hoeft dat niet allemaal te herhalen, u kunt ook gewoon zeggen: ik sluit aan bij de vorige sprekers en aanvullend daarop heb ik nog wat. Of: ik ben het helemaal niet eens met die topprioriteit van Van der Kruijff, want die giftreinen, hoe meer hoe beter of zo, weet ik veel. Maar dat mag, maar ga alsjeblieft niet heel veel zitten herhalen, want dat is een beetje zonde van onze tijd. Ik ga het rondje afmaken en dan begin ik bij Beter Voor Dordt. Wie mag ik daarvan het woord geven?

De heer Wringer: Dat ben ik, voorzitter.

De voorzitter: Ja, gaat uw gang.

De heer Wringer: Volgens mij ...

De voorzitter: De heer De Boer is tegenwoordig van de fractie Nijhof, die komt als laatste aan de beurt.

De heer Wringer: Nou, ik zal niet alles herhalen, maar ook Beter Voor Dordt is natuurlijk tegen de giftreinen en daar moet Europees geld uit komen, dat is duidelijk. We vinden het een ambitieus document, maar ook buiten capaciteit die er ligt. Daarom vroegen we af: weet het college hoe veel fte's er bijvoorbeeld in een stad als Breda of Eindhoven werken aan de lobbydossiers, Public Affairs? Daarnaast zijn er in Brussel bijvoorbeeld lobbypartijen die helpen als gemeente of als bedrijf de juiste ingangen te vinden. Is het

college daarvan op de hoogte en zouden ze daar tijd en energie in willen steken of niet? Dan wil ik dat graag weten. Verder, als laatste punt. Steden als Breda en Eindhoven hebben hele mooie keurige webpagina's, precies in welke projecten ze participeren. Dat geeft duidelijkheid en dat zou ik ook graag voor Dordrecht willen zien. Dat was het, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Ga ik door naar de fractie van de VVD. Ik denk de heer Kuhlmann.

De heer Kuhlmann: Inderdaad. Dank u wel, voorzitter. In een perfecte wereld waarin iedereen aardig voor elkaar is en Dordrecht in Den Haag en Brussel automatisch de aandacht krijgt die we verdienen zou lobbyen niet nodig zijn, maar in die wereld leven we niet. Het is daarom goed dat er een Public Affairs-aanpak is opgesteld en dat is natuurlijk niet een nieuw onderwerp voor de gemeente, maar wij juichen het toe dat dat wordt geïntensiveerd. Wat ons betreft mag er trouwens nog wel een schepje bovenop. Dan denk ik aan allerlei onderwerpen, maar zeker ook aan de ov-bereikbaarheid van de stad. Anderen hadden het net over het gif eruit. Nou, helemaal mee eens, maar zeker ook extra mogelijkheden om met het spoor, ik denk aan een lightrailverbinding, allerlei andere dingen waar we het eerder ook al met elkaar over gehad hebben en waar het heel belangrijk is om een goede lobby te voeren. Want goed, als je het hebt over ov-verbindingen naar de rest van de randstad en de rest van het land, daar hebben we het natuurlijk niet alleen hier in deze raad over, dat moet besloten worden in Den Haag en bij de NS in Utrecht voor een belangrijk deel. Dat is zo belangrijk, om dat schepje erboven op te doen, omdat naar ons idee Dordrecht te lang onder haar niveau heeft gepresteerd. Andere steden en regio's hebben in de tussentijd niet stilgestaan en om weer op een passende positie te komen in het speelveld moeten we daarom niet alleen harder lobbyen dan het Dordrecht van een aantal jaren geleden, maar moeten we echt een inhaalspur maken. Dat is de zienswijze van de Dordtse VVD. Dank u wel.

De voorzitter: Ik dank u wel. D66 heeft zich helaas af moeten melden. Dan ga ik door naar mevrouw Kruger van GroenLinks, vermoed ik.

Mevrouw Kruger: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik moest even grinniken toen de heer Kuhlmann het had, als we in een perfecte wereld zouden leven, dat we allemaal wat aardiger met elkaar om zouden gaan en dan zou lobbyen niet nodig zijn. Een bijzondere uitspraak van de Dordtse VVD op zich, want juist de marktwerking en het lobbyen is volgens mij één van de speerpunten van deze partij. Maar goed, daar niet toegelaten, heel goed dat hij daar toch ook op die manier eigenlijk naar kijkt. Wij kunnen ons naadloos aansluiten bij wat mevrouw Van den Bergh al heeft aangegeven en de heer Van der Kruijff ten aanzien van de externe veiligheid, de giftreinen en dergelijke. Wat aanvullend is, is dat het lobbydossier wordt gekwalificeerd als 'zeer belangrijk, onoverkomelijk', en toch schuiven we het op de lange baan. Want er wordt gesproken over te weinig en deskundig personeel en daar moet dan een nieuw college zich maar over buigen. Ik denk: er worden ook externen ingehuurd, waarom gaan we daar toch niet wat meer op inzetten en werken we nu al nieuwe mensen in die zich dan volop kunnen inzetten op de verschillende lobbydossiers die nu ook aangedragen zijn? Dan, we hebben het over overheidslobby's. Er wordt ook wel gesproken dat de raadsleden

daaraan kunnen bijdragen, we hebben namelijk ook wel mensen die we kennen in Brussel en dergelijke. Maar waarom niet uit te breiden met bijvoorbeeld nieuwe startups, om die mee te laten denken? Volgens mij bedoelde de heer Wringer ook al een beetje in die richting. Dat willen we toch ook wel graag van de wethouder horen: wat zijn daar de mogelijkheden in? Verder heb ik niet veel op toe te voegen en zal ik me houden aan wat u gesuggereerd heeft, om niet alles te herhalen.

De voorzitter: Heel fijn, dank u wel. Hartstikke mooi. Dan gaan we door naar de ChristenUnie-SGP, ik denk de heer Veldman.

De heer Veldman: Voorzitter, veel dank. In hoofdlijnen ook eens met wat de heer Van der Kruijff aanstipte, maar het brengt mij ook tot een ander en nieuw punt, want waar ontbreekt nou dat gevaarlijk transport in deze lijst? Dat komt volgens mij omdat er maar met drie categorieën wordt gewerkt en die focussen zich allemaal op de korte en op zijn hoogst middellange termijn. In mijn optiek hoort daar echt een vierde categorie bij en dat is de lange termijn. Wat is de inzet van Dordrecht op de lange termijn? Dan bedoel ik dus vijf jaar en verder, of tien jaar en verder. Welke dossiers zijn wij bereid om tien, twintig jaar lang voor te lobbyen en dan pas resultaat te zien? Voorzitter, dat gevoel bekwam mij ook bij het bespreken van een aantal investeringen die we natuurlijk vanuit de Eneco-gelden gaan doen, bijvoorbeeld de Dordtwijkzone en het Maasterras. Als wij twintig jaar geleden hadden ingezet op een verdiepte N3 of een overdekking ervan, meer hadden gedaan op gevaarlijke stoffen langs het spoor, dan hadden die projecten en die visies die daar nu liggen mogelijk elementen daarvan kunnen bevatten. Nu zijn die varianten niet uitgewerkt, logischerwijs omdat de kans dat dat er nu binnen een paar jaar komt uitermate klein is. Dus mijn voorstel zou zijn dat dit college, met het oog op een nieuw college, aan de raad een lijstje doet toekomen van niet meer dan drie thema's, waarvan we met elkaar kunnen zeggen: dat zijn de thema's waar we echt langjarig op inzetten. Natuurlijk moet dat enige realiteitszin hebben, maar het moet echt verder gaan dan het komende halfjaar en dat viel mij vooral op in die drie categorieën. Voorzitter, dan nog tot slot: een half fte op zo'n lijst aan thema's, dat lijkt me echt te weinig. Uiteraard moet je ook kijken naar je andere ambtelijke capaciteit, projectteams die met grote projecten bezig zijn horen in mijn optiek lobby, zowel ambtelijk als ook politiek, gewoon in hun portefeuille te hebben. Dus ik mag hopen dat dat gewoon onderdeel is van een standaard werkpakket en takenuitvoering. Maar een half fte, al is het alleen maar voor enige coördinatie, lijkt me echt bitter weinig. Ik denk zelfs met één of twee of drie fte, dat je nog helemaal niet aan Europa toe bent, maar dan is alleen nog maar het Haagse aan de orde, Zuid-Holland en het landelijke niveau. Tot slot, voorzitter, dan rond ik af, dan mis ik nog wel een beetje de inhuur. Wij zijn niet zo heel erg van inhuur normaal gesproken, maar op dit soort thema's moet je ook gewoon gebruik durven maken van specialistische kennis. Dat moet je gewoon doen. Voorzitter, dan tot slot, want het lijkt allemaal erg kritisch, maar ik ben oprecht verheugd dat we hier nu zo vaak over praten, want mijn fractie en niet in het minst ook mijn persoon hebben zich daar al jarenlang kan ik wel zeggen voor ingezet, dat we dit gesprek voeren. Dat doen we nu, hartstikke goed, ook complimenten aan het college en het ambtelijke apparaat daarvoor. Maar zoals u hebt gehoord: wat ons betreft nog een tandje erbij.

De voorzitter: Dank u wel. Hij was al even in beeld, de heer Van Leeuwen van de PVV. Gaat uw gang.

De heer Van Leeuwen: Dank u wel, voorzitter. Heel veel dingen zijn al gezegd. Het is bekend dat de PVV op zich geen voorstander is van een Europese Unie, maar die is er nu eenmaal en het zou zeer onverstandig zijn om niet met dit feit rekening te houden. Het zou niet goed zijn om je stad te isoleren van samenwerkingsverbanden die met Europa te maken hebben, of om niet te gaan lobbyen. Wij vinden dat we dit soort dingen dus wel moeten gaan doen. In die zin, we staan wel wat aarzelend tegenover het visiedocument, maar we denken wel dat samenwerking goed is zolang Nederland nog een onderdeel is van de Europese Unie. We hebben wel een paar opmerkingen, die zijn eigenlijk al genoemd door andere partijen, maar ik herhaal ze toch nog maar even heel kort. We vinden dat de giftrein door Dordrecht, dat dat wat het lobbywerk betreft een topprioriteit moet zijn. We vinden inderdaad ook, dat zei mijnheer Kuhlmann van de VVD, dat het openbaar vervoer ook, dat er heel veel voor gelobbyd zou moeten worden om Dordrecht wat meer toegankelijker te maken door middel van het openbaar vervoer. Dat was het, voorzitter.

De voorzitter: Ik dank u wel. Dan ga ik door naar de fractie van de SP en volgens mij is dat de heer 't Lam.

De heer 't Lam: Klopt helemaal, voorzitter. Goedenavond. Geen herhaling, maar een wat ander geluid van de SP. Het onderwerp lobby hebben we al een aantal maanden geleden een keer aan de orde gehad en wij hebben toen aangegeven als SP helemaal niets te zien in lobby als middel om zaken te regelen. Wij vinden dat objectieve criteria van andere overheden ervoor moet zorgen dat projecten en gelden worden toegewezen aan de gemeente die daar het meest voor in aanmerking komt. Als je dan – maar even kijken naar de politieke vragen die we zouden bediscussiëren – als je dan toch lobby toegepast dan vindt de SP dat de kosten betaald moeten worden uit het budget van het betreffende project. Misschien moet dat budget dan wat hoger worden, omdat je lobbykosten maakt. Tenslotte komen de baten ook ten gunste van het project. Ik begrijp dat er een interruptie is?

De voorzitter: Ja, u maakt wat los, de heer 't Lam. Ik zag als eerste de heer Veldman en daarna de heer Kuhlmann. Dus mijnheer Veldman, gaat uw gang.

De heer Veldman: Voorzitter, ik verbaas me wel een beetje over deze inbreng, want ik versta onder lobby bijvoorbeeld ook, ik noem maar een voorstel, dat ambtenaren uit het Dordtse zich melden bij een ministerie als Infrastructuur en Milieu, om aan de ambtenaren daar te vertellen wat voor interessante plannen wij hier hebben. Als niemand dat doet dan kan ik u vertellen, dan weten ze daar echt niet welke projecten ze hier zouden kunnen uitvoeren. Dus dat moet in mijn optiek echt gebeuren, ambtelijk gewoon contact, en ook dat schaar ik uiteindelijk onder lobby. Daarom heb ik eerder ook wel eens gezegd: als je pas gaat lobbyen als het in de Tweede Kamer ligt, dan ben je echt te laat. Het moet in die ambtelijke stukken van zo'n ministerie en andere ministeries en ook van de provincie en ook van onze omliggende steden moeten onze projecten in de tekst staan, anders komt er geen geld, dan wordt er niks uitgevoerd. Dat

is in ieder geval de praktijk zoals ik die ken. De heer Kuhlmann sprak net al over de ideale wereld. Daar hebben we met zijn allen denk ik allemaal verschillende beelden bij en dat gaan we een andere keer wel bespreken, maar so far is die nog niet, in ieder geval.

De voorzitter: Mijnheer Kuhlmann. U onthoudt het wel, hè mijnheer 't Lam?

De heer 't Lam: Ik kan hem onthouden.

De voorzitter: Ja, hoor. De heer Kuhlmann.

De heer Kuhlmann: Dank u wel, voorzitter. Misschien wel op een vergelijkbare manier even werd ik geraakt door de woorden van de heer 't Lam: we moeten eigenlijk maar niet aan een lobby gaan doen. Ik vind dat heel zonde, juist in de wereld waarin we leven, andere steden doen het ook en mijn vraag aan de heer 't Lam is dan ook: denkt u nu werkelijk dat het slim is, dat onze stad erbij gebaat is dat we als het braafste jongetje van de klas onze mond houden? In de wetenschap dat anderen wel een lobbyen, anderen wel hun beste beentje voorzetten om geld en andere zaken voor elkaar te krijgen in Den Haag en Brussel, en dat wij dan met de handen op de rug moeten wachten? Denkt hij nou werkelijk dat dat een slimme strategie is voor onze stad en de Dordtenaren?

De voorzitter: Dank u wel. Dan de heer Van der Kruijff die zich nog meldt voor een interruptie. Nou, u maakt echt wat los, mijnheer 't Lam.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, ik denk: dan komt het mooi geclusterd bij elkaar aanvullend. Want ik probeer, ik bedoel, ik kan wel zeggen: ik ben het niet eens met de heer 't Lam. Zoals hij het zei ben ik het er ook niet mee eens, maar hem om de oren slaan helpt niet zoveel, ik probeer het dan ook te begrijpen. Wat ik dan denk, als ik de heer 't Lam zo hoor, dat hij bedoelt dat we als gemeenten elkaar niet proberen allemaal te verdringen in de strijd om geld. Alsof je een ander ermee tekort zou doen. Dat is niet primair wat het CDA beoogt, om ten koste van een ander geld te bemachtigen, maar tegelijkertijd: lobby is ook samenwerken met andere overheden. Daarvoor moet je contacten leggen en daarvoor moet je aan tafel komen en daarvoor – zoals de heer Veldman zei – moeten ze weten wat je wil doen, anders gaan ze er niet mee aan de slag. Dus als ik de vraag anders zou formuleren is de vraag aan de heer 't Lam: is hij het er wel mee eens – of je het nou lobby noemt of niet, dat laat ik dan even een semantische discussie – dat er vanuit onze gemeente aansluiting gezocht wordt in Den Haag, provincie, Rijk, Brussel, Europa, et cetera, om op onze belangrijke dossiers – van woningbouw, van spoorveiligheid, van bereikbaarheid en noem zo maar op, energietransitie, niet onbelangrijk – de aansluiting te zoeken en daar tijd en energie in te steken?

De voorzitter: Ik dank u wel. Dan geef ik toch echt weer het woord aan de heer 't Lam, die waarschijnlijk nu helemaal overtuigd is en nu een heel ander geluid laat horen. Mijnheer 't Lam.

De heer 't Lam: Voorzitter, toen we er in maart over spraken zijn al deze vragen niet gesteld en toen heb ik hetzelfde aangegeven. Blijkbaar komt het nu anders over. De heer Veldman heeft het in zijn woordvoering al gezegd, dat het lobbyen onderdeel is van het werk van de ambtelijke organisatie. De SP verstaat onder lobbyen niet dat een ambtenaar, een wethouder of een burgemeester eens een keer naar Den Haag reist, naar het provinciehuis of naar een ministerie, misschien zelfs een keer naar Brussel, om iets onder de aandacht te brengen. Maar wij willen niet dat er specifiek gelden worden uitgetrokken, anderen worden ingezet. Dat is een hele lobbyindustrie waar bedrijven geld aan verdienen om dingen binnen te halen. Dat verstaan wij onder lobby en niet gewoon de belangen van de gemeente ergens verdedigen, want dat is gewoon de taak van het college, dat is de taak van de ambtenaren die met een project bezig zijn. Zo zitten wij erin. Dan vervolg ik mijn betoog, kijkend naar de politieke vragen die er liggen. Ik heb al gezegd: als er sprake is van lobby en er zijn kosten, die komen dan gewoon op het betreffende budget, wat ons betreft. Verder zouden wij het prettig vinden als er bij alle lobbykosten, omdat je het op het betreffende project zou zetten, ook een soort aanduiding komt, een soort kostensoort, zodat je heel simpel dwars door de begroting en de jaarrekening heen kunt vaststellen aan het eind van een jaar wat er nu aan uitgaven is geweest voor lobby. Zodat we niet zoals bij communicatie maar moeten gissen of dat het anderhalf miljoen of vier miljoen is geweest. Een vraag aan het college is of dat zij dit ook op zo'n manier in hun administratie willen laten verantwoorden. Voorzitter, dan nog de vraag: wat is nou de taak van de gemeenteraad? Dat kwam ook voor in het raadsvoorstel. Nou, ik zei het al: het college kan wel eens op pad gaan, een ambtenaar kan op pad. Het is dus een uitvoeringstaak en de raad is niet een orgaan dat zich bezighoudt met de uitvoering. De raad controleert het college. Dus primair vinden wij dat de raad niet echt een taak heeft ten aanzien van het lobbyen en om vragen te voorkomen: dat wil natuurlijk niet zeggen dat als het over giftreinen gaat en je spreekt iemand van je partij in Den Haag of Brussel, dat je dat niet eens een keer noemt. Volgens mij heb ik alles gezegd wat ik wilde zeggen.

De voorzitter: Dan dank ik u wel. Dan ga ik door naar de fractie voor de VSP, de heer Wisker. Gaat uw gang.

De heer Wisker: Voorzitter, dank u wel. Voorzitter, dat is denk ik ook de reden dat ik probeerde ervoor te flippen, want als kleine partij zit je natuurlijk altijd aan het eind van de rit en dan is er al zoveel gezegd dat je bijna niet anders kunt dan in herhaling treden. In grote lijnen zijn wij het met de woordvoering van zowel de heer Van der Kruijff als de heer Veldman eens. Europa is natuurlijk een grote pot met geld en via diverse lobbymechanieken is het mogelijk om daarvan te profiteren. Dan zou je niet goed bij je hoofd zijn om dat niet te doen. Als ik in het stuk echter lees "Om de besluitvorming in Brussel te beïnvloeden", dan vinden wij 0,5 fte aan personeel inzet wel wat weinig om deze grote schoenen te vullen. Dus uitbreidingen van professionele kracht en middelen is wat de VSP betreft op zijn plaats. Daar wou ik het even bij laten.

De voorzitter: Ik dank u wel. Dan gaan we door – we zagen hem al even in beeld – naar de heer De Boer van de Fractie Nijhof.

De heer De Boer: Ja, daar is hij wel. Voorzitter, dank u wel. Het is even wennen om als laatste aan de beurt te zijn. Dat ben ik niet gewend.

De voorzitter: Ja.

De heer De Boer: Maar goed, het is zoals het is. Op zich ben ik wel blij dat ik als laatste mag, zodat ik in ieder geval even aandachtig kon luisteren naar mijn andere collega's. Ik ben voor het eerst in Bestuur en Middelen en ik weet niet of het zo blijft, maar voorlopig pak ik dit op. Ik heb natuurlijk de stukken gelezen. Een aantal dingen, ik ben het natuurlijk eens met de eerste twee zinnen van mijnheer Van Leeuwen: wij zijn natuurlijk een lokale partij, dus dat is voor ons nummer één. Giftreinen heb ik een aantal keren voorbij horen komen. Wat ons betreft ook zo snel mogelijk de stad uit, maar dat is ook niet iets van vandaag op gisteren, daar hebben we het al heel lang over. Wat mij wel triggert is een punt die gaat over de acties die binnen dit voorstel gedaan zullen moeten worden. Het heeft een beetje betrekking met een ander agendapunt straks die gaat over werkdruk. Er staat wel in de raadsbrief dat er een kanttekening is. Er is een mindere interne capaciteit, waardoor niet alles mogelijk is. Waar ik dus heel benieuwd naar ben: wat is 'niet alles mogelijk'?

De voorzitter: Sorry, mijnheer De Boer, ik zou bijna zeggen: dit is uw maidenspeech in de commissie Bestuur en Middelen, dus u zou eigenlijk niet geïnterrupteerd. Maar dat geldt hier helemaal niet. Mevrouw Kruger heeft volgens mij een vraag aan u.

Mevrouw Kruger: Gelukkig. Ja, daar had ik even geen erg in, dat het inderdaad een soort van maidenspeech zou zijn, anders had ik u uit laten praten. Maar wat mij triggert, u herhaalt de woorden van de heer Van Leeuwen: we zijn lokaal voor Dordrecht. Maar we leven wel op een eiland, maar dat eiland is gelukkig al jaren geleden ontsloten en zijn er allerlei projecten, de havens en zo, die zeker niet alleen op Dordrecht – ja, voor Dordrecht – maar te maken hebben met de rest van Nederland, maar zelfs buiten Nederland. Dus ook met België en weet ik veel waar nog meer. Dus hoe duidt u dat? "We zijn een lokale partij en dat staat voorop, we zijn lokaal." Ik snap dat niet zo.

De heer De Boer: Voorzitter, dank u wel. Ik ben heel blij met deze opmerking van mevrouw Kruger, dan kan ik hem in ieder geval uitleggen. Natuurlijk, een lokale partij spreekt voor zich. Wij zijn zeker niet de partij die zegt: alles buiten de stad houden. Ik denk dat dit een heel mooi voorstel is die we ook zeker moeten omarmen, zeker als doorgroeiestad en als waterstad. Maar goed, in hoeverre en welke prioriteit krijgt dit raadsvoorstel? Omdat, wat ik net al zei: er zijn wat interne problemen met capaciteit, er liggen nog ontzettend veel projecten op de plank. Ook een aantal projecten die nog niet zijn afgerond, maar daar hebben we het ook straks over. Dus ik ben even benieuwd: waar voeren we hem in? Er wordt al gezegd: we tillen dit door naar het volgende college. Ergens zou ik zeggen: ja, misschien beter omdat er nog een aantal dingen te doen zijn in de stad. Aan de andere kant, we moeten ook de boot niet missen, want ik heb ook een aantal collega's gehoord vanavond: we moeten wel aanhaken en we moeten wel ons gezicht laten zien. Dus ik ben even benieuwd naar de prioriteit, hoe belangrijk dit voorstel is.

Mevrouw Kruger: Oké, voorzitter. Mag ik nog eventjes?

De voorzitter: Ja, gaat uw gang.

Mevrouw Kruger: Oké, sorry, sorry. Ik vraag om toestemming, ik denk dan krijg ik even: ja, dat is goed. Over dat lokaal toch nog een beetje. Want kijk, ook wij zijn een lokale partij, hè? Wij zijn voor de inwoners van de stad en GroenLinks Dordrecht is anders dan GroenLinks Maastricht en Groningen. We heten niet voor niks GroenLinks Dordrecht, net als de Dordtse VVD. Ik hoor u dus ook zeggen aan de ene kant: we zijn wel voor de Dordtse inwoners, maar we vinden het toch ook wel belangrijk dat we contact hebben met de buitenwereld. Dan toch vraagt u zich af, terwijl u alle voorgaande sprekers hebt gehoord: hoe belangrijk is dit dossier nu voor de stad?

De heer De Boer: Voorzitter, dank u wel. Mevrouw Kruger, dit voorstel is heel belangrijk voor de stad.

Mevrouw Kruger: Oké, dank u.

De heer De Boer: Volgens mij wordt nu bij een andere commissie, Fysiek, gesproken over woningen bij FC Dordt daar in de omgeving. Het gaat niet alleen om daar over het bouwen, we hebben toch ook een bouwopgave. Wat we ook moeten zien te voorkomen, ik heb toevallig vandaag nog eventjes een goed contact gehad met een makelaar hier in Dordrecht en ook gevraagd: waar lopen jullie tegenaan en hoe krijgen we het nou hier op de rit, zodat we ervoor zorgen dat onze jongeren, onze starters ook in de stad blijven? Want uiteindelijk denk ik ook dat de jongeren van dit moment, die willen zeker zo'n voorstel zoals dat nu voorligt. Die willen juist in een bruisende stad leven, als belangrijke stad, als aanvoerstad. Dus ik zie echt wel het belang van dit voorstel, ik ben er zeker voorstander van. Alleen er ligt nog zoveel op de plank.

De voorzitter: Dat was hem, mijnheer De Boer?

De heer De Boer: Ja, dit was hem, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Oké. Ik zie mevrouw Kruger. U wilt nog een vraag stellen, of?

Mevrouw Kruger: Ja, nog één korte vraag, voorzitter. Want het is me toch nog niet helemaal duidelijk. Ik hoor verschillende partijen zeggen wat zij dus belangrijk vinden, maar wat vindt nu de Fractie Nijhof, bijvoorbeeld wat voor topprioriteit? Of wat vindt u belangrijk dat zeker in het dossier zou moeten staan?

De heer De Boer: Goed, wat ik eigenlijk net al zei. Er wordt eigenlijk gezegd in de kanttekeningen: niet alles is mogelijk. Ik ben benieuwd: wat is er dan niet mogelijk, wat is er vooral wel mogelijk, wat moeten we vooral nu wel doen en wat kunnen we eventueel misschien wat doorschuiven naar de volgende periode?

Mevrouw Kruger: Sorry, maar dan krijg ik geen antwoord. Maar misschien heeft u dat ook nog niet. Wat vindt u belangrijk? U wil weten wat er niet belangrijk is, maar ik vraag

me af wat u belangrijk vindt. Want daar gaat het tenslotte om, want u bent de partij ook voor de inwoners van de stad. Wat vindt u voor Dordrecht belangrijk?

De heer De Boer: Het is zeker belangrijk dat we in die zin moeten lobbyen, dat is ook gezegd vanavond.

Mevrouw Kruger: Maar voor wat?

De heer De Boer: Nou ja, lobbyen voor die ... Ik heb een aantal punten gelezen in het raadsvoorstel. Nou ja, goed, het is even de vraag of we alles moeten willen. Daar staan een aantal acties in. Ik ben nog heel vers in deze commissie, ik heb de stukken gelezen en ik denk: ik ga eerst eens goed luisteren naar de andere collega's. Wat ik net al zei: dit is wat mij betreft op dit moment wel een hele belangrijke. Want kunnen nu alles storten op dit voorstel, want ik denk inderdaad dat 0,5 fte dan veel te weinig is. Alleen we hebben zo hard alle mensen al nodig op dit moment voor de andere projecten. Dus ik ben een beetje zoekende: hoe gaan we dit nou verder invliegen en hoe gaan we dit verder uitwerken? Daar ben ik eigenlijk op zoek naar.

Mevrouw Kruger: Oké.

De voorzitter: Goed. Dan is iedereen in eerste termijn aan het woord geweest. Er zijn een aantal ideeën gewisseld over wat topprioriteit zou moeten zijn, hoe het zit eigenlijk met de capaciteit, besteden we wel genoeg en hoort dat ook niet al thuis in de lopende dossiers en moet dat ook niet inzichtelijker worden gemaakt? Dan kun je nog redetwisten over wat lobbyen precies is. Is het het op de agenda krijgen van een punt, is dat lobbyen, of gaat het puur om proberen subsidies en andere middelen binnen te halen? Dat is even een grof overzicht van wat er zoal aan de orde is geweest. Ik wil graag het woord geven aan de portefeuillehouder en dat is de heer Kolff, volgens mij.

De heer Kolff: Correct, voorzitter. Dank voor het woord. Dank ook aan alle fracties voor de betrokken inbreng op dit dossier, op dit punt moet ik zeggen. Lobby is echt, en zeker vandaag de dag, onontbeerlijk voor een stad en een regio van onze omvang en met de wensen en ambities die we hier hebben. Eerlijk gezegd, toen ik hier zo'n beetje vier jaar geleden kwam lag het qua lobby behoorlijk stil. Mijn beeld was echt dat Dordrecht en ook de Drechtsteden, Zuid-Holland Zuid, erg met elkaar, zichzelf bezig waren en heel weinig met de buitenwereld, weinig langsgingen in Den Haag, niet zichtbaar waren, laat staan in Brussel. Dat is, wil je je ambities bereiken, zeker op de grotere thema's zoals woningbouwopgave, hoe ga je om met mobiliteit, hoe ga je om met spoorveiligheid? Dit onderwerp is vanavond al een aantal keren genoemd. Onontbeerlijk, en zeker als je de afgelopen vier jaar ook die wensen hoort die vanuit de politiek en vanuit de samenleving naar voren komen. We hebben de afgelopen jaren daar wel in geïnvesteerd, meer dan voorheen, en ik ben blij te horen dat de politiek bijna unaniem nu ook u zegt: we vinden het zo belangrijk, we vinden het ook zo onontbeerlijk dat daar nog veel meer in moet worden geïnvesteerd. Want dat is het natuurlijk wel een beetje: we hebben 0,5 fte, we hebben ook nog anderhalf fte in de regio, die natuurlijk ook heel veel inzet voor Dordrecht pleegt, maar dat is bij elkaar nog steeds beperkt. Met beperkte capaciteit moet je scherpe keuzes maken en die keuzes zitten niet zozeer op 'welke dossiers doen

we?', maar wel op 'waar zetten we dan onze inzet in?'. Die is toch vooral primair binnen Nederland nu, Den Haag en ook de provincie, maar we zouden ook eigenlijk heel graag zoveel mogelijk willen aanhaken op wat er in Europa speelt. Daar is echt veel mogelijk, daar moet je wel in investeren, dat gaat niet met één druk op de knop en ook niet in een paar maanden. Dus daar moet je langdurig in investeren, de weg leren kennen en vervolgens ook de juiste fondsen aanspreken en ook wat te brengen hebben. Dus dat is een kwestie van brengen en halen. Dat is ook de insteek die we met de lobby kiezen ook in Nederland. We vragen niet alleen met een opgehouden hand aan Den Haag om geld of middelen om bepaalde problemen op te lossen, die oplossing draagt ook bij aan Nederland. Dus in zoverre moet het ook interessant zijn voor de politiek in Den Haag om daarop in te haken. We hebben sinds een aantal jaar een uitstekende lobbyist in dienst genomen, iemand die zeer veel ervaring heeft in het Brabantse, die ook lobbyist is geweest van de vijf grote steden in Brabant – Brabant Stad noemde men dat daar – en die ook dus heel veel kennis heeft en heel veel ingangen heeft die erg nuttig zijn voor ons gebied en voor onze dossiers. Eén van u heeft de vraag gesteld: kunnen we niet een overzicht krijgen van de resultaten die dat heeft opgeleverd? Dat kan natuurlijk. Dat is nu niet een vraag geweest, dus dat is ook niet opgeleverd als zodanig. Maar een voorbeeld is natuurlijk de Regiodeal die we recent hebben binnengehaald van 22,5 miljoen euro voor onze regio. Dat is nou echt een voorbeeld waarbij lobby, lobbykracht en op de juiste momenten op de juiste plekken zijn, aanhaken bij de actuele dossiers die men in Den Haag ook van belang vindt en dat daar heeft gewerkt. Dat is dus echt loon en eer naar inzet. Dan even ten aanzien van het stuk wat er nu ligt. Dat is eigenlijk tot stand gekomen op basis van de vragen vanuit het CDA, vanuit de heer Van der Kruijff. Die heeft gezegd: we zien dat er meer op lobbygebied gebeurt dan voorheen, maar we vinden het zo'n belangrijk onderwerp, we willen dat ook politiek verankeren. Daarom is het stuk wat er nu ligt eigenlijk een soort status quo. De huidige inzet op lobby wordt daarmee verduidelijkt en inzichtelijk gemaakt en ook de thema's die belangrijk worden gevonden staan vermeld, waarbij u als raad ook kunt zeggen: ja, dat vinden wij ook belangrijke thema's en ja, wij vinden het ook goed dat de huidige inzet plaatsvindt. Als ik u zo beluister, dan zegt u: we willen eigenlijk veel meer inzet. En vergelijk dat dan ook eens met andere steden, daar is ook om gevraagd. Bijvoorbeeld de vergelijking met Breda en Eindhoven. Ik heb dat net even nagegaan: in Breda zitten er op die lobbydossiers – en dan heb ik het dus niet over wat de SP bedoelt vanuit de projecten zelf, maar echt vakmensen, lobby is een vak, dus er is echt een lobbyafdeling – in Breda bestaat die uit zes fte en in Eindhoven uit negen. Waarbij er twee mensen in Eindhoven voor Den Haag actief zijn richting Den Haag en zeven op Europa. In Breda geldt dat met die zes dat ook twee op Den Haag en werken en vier op Brussel. Dat betekent dus dat dat een grotere, professionelere lobbyorganisatie, binnen de eigen organisatie is daar actief mee aan de slag gegaan. Daarvoor geldt heel simpel: hoe meer je daarin investeert, hoe groter ook het rendement. Dat is dus ook echt een politieke vraag, waarvan ik blij ben nogmaals dat u die lijkt te gaan beantwoorden van: ja, we willen daar meer op inzetten. Maar dat is nu niet mogelijk, omdat we die middelen niet hebben en die uit de politiek ter beschikking moeten worden gesteld. We hebben daar ook afspraken over natuurlijk. Uw eigen raad heeft afspraken met het college over hoe extra geld moet worden ingezet. Nou, dat doe je niet zo even ad hoc, dat doe je of bij een kadernota of bij een begroting. Dus daar moeten afspraken over worden gemaakt, zeker

als het structurele inzet betreft en dat betreft dit. Dus dat leek ons, gezien het moment dat dit ter sprake kwam, het meest logisch om dat bij de komende coalitieonderhandelingen te betrekken en ook inzet te maken misschien wel van de verkiezingen. De vraag is naar voren gekomen: om hoeveel middelen gaat het dan? In ieder geval de wensen die we nu hebben, waarvan we bij punt vier, daar heeft de heer Van der Kruijff ook van gevraagd: hoezo stemmen we in met die beperkte capaciteit? Dat heeft te maken met de huidige status quo. Als u die zou willen uitbreiden en u wilt zeg maar een minimumniveau in Europa inzetten, dan heeft u het over ongeveer 200.000 euro extra. Maar als je het niveau wil bereiken wat de andere steden – in Brabant bijvoorbeeld – doen, dan zou je meer moeten inzetten. Nogmaals, hoe meer je daar inzet, hoe groter ook de kans op rendement. Dus dan heb je het toch over een bedrag van ergens tussen de twee en de vijf ton structureel per jaar. De vraag kwam ook op, en dat komt waarschijnlijk uit de bijlage waarin de onderwerpen waarop gelobbyd wordt zijn genoemd: waarom is het wegstreken van de spoortreinen – met name de goederentreinen met name met gevaarlijke stoffen – geen topprioriteit? Dat is toch denk ik een vergissing, dat is wel wat ons betreft een topprioriteit, wat betreft het college. Alleen de aanduiding in dit toch wat technische document is nu 'actueel' en niet 'top' en dat 'top' slaat op het feit dat we op dit moment niet aanhaken op de Europese inzet die daarvoor mogelijk zou kunnen zijn. Maar wel dat het dus wat ons betreft een langjarige inzet vergt van onze lobbyisten en ook die mensen die vakinhoudelijk daar mee bezig zijn om die gevaarlijke stoffen en die goederentransporten uit onze stad weg te krijgen. Ik wil daar ook bij aantekenen dat dat echt een dossier is wat zeer nauw samenhangt met bijvoorbeeld de ontwikkeling van het Maasterras, van de Weeskinderdijk en de ontwikkeling van de spoorzone op het gebied van woningbouw. Omdat juist de urgentie die daarop kleefte – op het een bijdrage leveren aan woningbouw – ervoor kan zorgen dat ook de urgentie op het wegstreken van dit soort gevaarlijke stoffen uit de stad ook groeit. Zo werkt het ook in Den Haag, als men uiteindelijk doorheeft: oké, die stad is ambitieus, daar wordt gebouwd, daar wordt ontwikkeld, daar komen mensen wonen. We moeten ook daarvoor dan investeren om dat mogelijk te maken en daarvoor zijn die giftige en die gevaarlijke stoffen een belemmering. Dus hoe hoger die belemmering wordt, hoe groter de urgentie daarop wordt en daarmee hangt het ook heel erg nauw samen. Ik heb volgens mij antwoord ...

Mevrouw Kruger: Voorzitter?

Burgemeester Kolff: ... gegeven op hoe het met andere steden zit. Ik heb dus vooral aangegeven, voorzitter, dat ik buitengewoon blij ben met de reacties vanuit de commissie, omdat dat aangeeft dat eigenlijk iedereen wel inziet hoe belangrijk dit is en dat je hier ook eigenlijk echt meer in zou moeten en willen investeren. Nogmaals, we zijn al een aardig eind op weg, maar het moet eigenlijk nog veel meer, wil je onze resultaten bereiken.

De voorzitter: Mevrouw Kruger. Ik had u al gezien, hoor.

Mevrouw Kruger: O, oké. Nou, voor het geval u me per ongeluk toch niet zag denk ik: ik laat even geluid horen. Ik vraag me af, de heer Kolff zegt net hoe belangrijk het is de goederentreinen, de giftreinen, dat daar nu dus ook al over gesproken wordt in Brussel

en overal en dat het een onderdeel wordt van de verkiezingen, dat het een onderdeel kan worden van collegeonderhandelingen. Maar dan zijn we gewoon toch alweer een maand of negen verder. Als het zo belangrijk is en men is er nu actueel mee bezig, waarom komt het college dan toch niet met een verzoek om daar nu al op te acteren? Want ja, vooruitschuiven, ik noemde het net ook al, het lijkt er wel op, want het wordt allemaal goed neergezet, weinig en niet altijd overal op allerlei plaatsen voldoende deskundig personeel. Waarom schuiven we dat dan op de lange baan? Waarom niet nu al daar toch wat meer op inzetten?

De voorzitter: Gaat uw gang en dan geef ik dadelijk ... Of mijnheer Veldman, heeft u over hetzelfde onderwerp een vraag?

De heer Veldman: Voorzitter, exact hetzelfde, alleen nog misschien ietsje scherper. Kijk, in het huidige coalitieakkoord staat dit punt gewoon opgenomen. Daarom vind ik het ook goed dat er al meer is dan vier jaar geleden, dus dat is chapeau. Maar wat mij betreft echt niet stoppen. Het tweede: er is gewoon noodzaak en urgentie. In Den Haag is een formatie die niet wil vlotten, maar laten we dan van die ellende een deugd maken om nog alle dingen die we voor elkaar kunnen boksen te doen en niet te wachten tot volgend jaar maart. Want ik schat in dat er dan toch wel een kabinet is in Den Haag.

De voorzitter: De portefeuillehouder.

Burgemeester Kolff: Nou ja, even voor de duidelijkheid: we zitten op dit dossier, er wordt gelobbyd op dit dossier. Maar wel met de capaciteit die we nu hebben. Dat is dus, daarmee voldoen we ook gewoon aan de uitgangspunten zoals die in het coalitieakkoord zijn verwoord, want er is veel meer op ingezet dan in de periode daarvoor. Alleen ik hoor u zeggen, en dat is een politieke uitspraak en dat hoor ik bijna alle commissieleden zeggen, op enkele na: er moet meer op worden ingezet en het liefst zo snel mogelijk. Daar ben ik alleen maar blij mee, dus ik juich dat toe. Maar dan hoop ik wel dat u als politiek ook beseft dat daar dan dus capaciteit voor nodig is en dat daar dus ook geld voor nodig is, en daar bent u van. Wij hebben daar afspraken met elkaar over gemaakt in deze gemeente – dat geldt voor alle gemeenten – hoe die gelden ter beschikking komen. Ik kan niet toveren, ik kan een beetje goochelen, maar niet toveren. Dus als u zegt: we hebben daar extra geld voor over en dat geef ik u nu. Ja, ik neem het graag in ontvangst. Maar dan moet u ook nog even met de wethouder Financiën in gesprek. Maar we hebben gewoon met elkaar afspraken in deze gemeente over hoe die P&C-cyclus in elkaar steekt. Het eerstvolgende moment om extra ergens in te investeren – en dat is nooit een vraag geweest, hoor, dat komt nu op en daar ben ik blij mee – dat is natuurlijk wel bij het eerstvolgende logische moment daartoe.

Mevrouw Kruger: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Kruger. Ik geef u nog één interruptie en dan maken we even opnieuw het rondje en dan komen we tot een conclusie hoe we hiermee verder gaan.

Mevrouw Kruger: Voorzitter, als mijnheer Kolff aangeeft blij te zijn met het geluid uit de raad, dat er toch meer op ingezet moet worden. Het is natuurlijk hartstikke leuk, we

kunnen natuurlijk makkelijk zeggen: doe maar. Maar dan zou het gewoon ook heel fijn zijn als het college komt met een bepaald voorstel. U gaf aan: twee ton is leuk als we die erbij krijgen, maar als we heel veel meer willen dan moet het vijf ton zijn, of wat dan ook. Ik heb daar echt geen inzicht in, van wat, hoeveel fte en hoeveel het dan moet gaan kosten, dus dan zou ik graag ook wel – zeker op dit stukje, over die veiligheid – zou ik gewoon daar een separaat voorstel voor willen krijgen, zodat ik ook weet waar ik over praat.

Burgemeester Kolff: Maar voorzitter, even voor de duidelijkheid ...

De voorzitter: Gaat uw gang.

Burgemeester Kolff: Dit is bij uitstek een politieke vraag: hoeveel heeft de raad over voor lobby? Ik heb u een vergelijking gegeven hoe dat in Breda en Eindhoven is georganiseerd. Ik weet inmiddels ook hoe het bij ons is georganiseerd, dat is wat kariger, maar in elk geval meer dan voorheen. Het is dus echt aan u als raad om te zeggen: wij hebben er dit of dat voor over. Maar zonder dat u middelen, laat ik het zo zeggen, zonder dat u extra middelen ergens vandaan tovert betekent dat ook ergens anders een politieke keuze wat u dan niet meer doet.

Mevrouw Kruger: Uiteraard.

Burgemeester Kolff: Dat is niet aan mij als burgemeester om daar iets van te vinden. Ik krijg van u middelen toebedeeld om bepaalde inzet te plegen. Die plegen we dan zo optimaal mogelijk. Als u zegt 'wij vinden lobby zo belangrijk worden, daar willen we echt meer in investeren', dan juich ik dat doe en dan is het aan u om met een voorstel te komen: wij willen daar zoveel extra in doen en dat gaat ten koste van iets anders.

Mevrouw Kruger: Nee. Voorzitter, mag ik nog één keer toch een poging wagen?

De voorzitter: Nou ja, volgens mij is het antwoord helder. Het is ...

Mevrouw Kruger: Nee, mij niet.

De voorzitter: Nou, dan kunt u het nog één keer proberen, maar ik denk dat de portefeuillehouder heeft gezegd: het is aan ons, aan de raad, om te beslissen of wij extra middelen hiervoor vrij willen maken en hoeveel wij daar dan voor over hebben. Dan zijn er een aantal momenten in het jaar waarop je dat kan bewerkstelligen.

Mevrouw Kruger: Nee, dat klopt. Dat stukje snap ik ook. Het gaat er alleen mij nog steeds om: stel dat we het lobbydossier, die veiligheid, nemen en met de spoorzone. Dan moet er toch inzicht zijn: welke capaciteit hebben we nu en welke capaciteit zouden we nodig hebben? Want het hoeft niet op alle dossiers, het hoeft niet meteen het grote totaalpakket te zijn van bijvoorbeeld Brabant. Maar ik zou dan toch willen weten: welke stappen moeten we zetten en wanneer moeten we dan iets gaan ondernemen? Want: doe maar een dotje, dat ...

Burgemeester Kolff: Voorzitter, dat kunt u echt uit dit document halen. Want wij hebben in dit document aangegeven, bij beslispunt vier, waar de heer Van der Kruijff ook even over viel en dat begrijp ik, hebben we gezegd: dit is de status-quo, dit is als we het nu doen zoals we het doen. Dan is er inzet op dat dossier, maar wil je een beter resultaat behalen, dan moet je langjarig inzetten in Europa. Je gaat ook niet met één dossier naar Europa toe, je gaat als stad naar Europa toe en daar presenteert je je, zal ik maar zeggen, daar zoek je je weg en daar laat je allerlei dossiers landen. Dus je kunt ook niet zeggen: ik ga even op één dossier in Europa inzetten en dat kost ons laat ik maar zeggen in een jaar 50.000 euro. Zo werkt het echt niet, dan moet je ...

Mevrouw Kruger: Nee. Nou, goed.

Burgemeester Kolff: ... zetten. Dus dat is ook echt iets, als je dat wilt uitbreiden, voorzitter, om dat structureel uit te breiden en dat zou dus echt iets zijn voor een bredere afweging ten opzichte van andere financiën.

Mevrouw Kruger: Oké.

De voorzitter: Ja, en ook ten opzichte van de verschillende onderwerpen die zijn genoemd: de ene wil het in openbaar en de volgende in giftreinen, de ander in tunnels en de volgende weer daarin. Dus daar zullen we als ...

Burgemeester Kolff: Ik wil kort, als u het mij toestaat, nog één opmerking maken, want ik bespeur dat ik een vraag van de heer Veldman nog niet helemaal heb beantwoord.

De voorzitter: De lange termijn?

Burgemeester Kolff: Die constateerde inderdaad in het document korte termijn en middellange termijn. Voor een deel is dat waar en voor een deel is dat niet waar. Want middellange termijn, dat staat tussen haakjes, dus daar wordt ook de lange termijn mee bedoeld. Het is nu eenmaal zo, en we kunnen daar ook niet omheen, dat de meest effectieve lobby wel aansluit bij de politieke realiteit, zowel in Den Haag als in Europa. Die is nu eenmaal er eentje van op zijn hoogst de middellange termijn. Dus wil je de beperkte middelen die we hebben zo effectief mogelijk inzetten, dan zit je toch vooral aan die korte en middellange termijn, waarbij ik het met de heer Veldman volmondig eens ben dat je als gemeente zelf wel een aantal dossiers moet hebben die je de komende twintig of misschien wel dertig jaar in het achterhoofd hebt zitten als de primaire dossiers waar je resultaten op wilt boeken. Ik denk dat we die allemaal kennen, die dossiers.

De voorzitter: Helder. Dan ga ik even kort voor de tweede ronde, of dit aanleiding geeft tot nadere bespiegelingen, meningen en voorstellen hoe hiermee verder. Dan begin ik bij de heer Van der Kruijff, die daarstraks ook heeft aangegeven: ik wil graag in tweede termijn nog even terugkomen op een aantal punten. Mijnheer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Dank u wel, voorzitter. De beantwoording van de portefeuillehouder – waarvoor dank – heeft veel duidelijk gemaakt, waarom dat zo

gekomen is. Het was inderdaad ons verzoek dat we dit beeld krijgen en uiteraard een meerderheid van de raad, want dat kunnen we nooit alleen, maar we hebben het wel in gang gezet. Dus dank daarvoor, en ook dat er meer kan en mogelijk is. Kijk, het verbaast me een beetje, de zin die staat in het raadsvoorstel bij 'Hoe wordt dit betaald?': "In de kadernota was er in de breedte geen ruimte voor nieuw beleid." Dus ja, dat ligt bij de raad en daar hebben we het inderdaad nu besloten. Als de portefeuillehouder zegt: nou, we hebben minimaal twee ton extra nodig, maar misschien wel richting de vijf ton. Dan is het natuurlijk wel een hele moeilijke vraag aan mij als raadslid of ik nou bij wijze van spreken zou moeten amenderen of een motie gaan opstellen of hoe we dat ook moeten doen, om dan een bedrag van twee of vijf ton precies te gaan noemen. Maar ergens in die bandbreedte, laat ik voor het CDA spreken, zijn we wel bereid om bij de komende begroting middelen beschikbaar te stellen. Maar dan krijg ik toch wel graag, mevrouw Kruger vroeg daar ook om, dan krijg ik toch wel graag enig inzicht als we bijvoorbeeld kijken richting Europa, want ik heb de indruk dat het daar vooral over gaat, dan laat ik maar eens even mijn favoriet punt, wat ik net ook noemde, waar we echt meters moeten maken en waarvan ik overigens ook echt denk, dat wordt ook steeds gezegd: langjarig moet je daarmee aan de slag, want dat is niet zomaar binnen één, twee, drie jaar gebeurd. Als je echt met dat goederenvervoer aan de slag wil en dat vervoer van gevaarlijke stoffen en giftige stoffen er overheen, is echt een langjarig topprioriteitproject wat je heel volhardend moet gaan doen. Ik krijg uit deze antwoorden de indruk dat we dat op het moment niet met die intensiteit kunnen doen vanwege de beschikbare capaciteit als we het hadden willen doen. Om maar even dat dossier als voorbeeld te nemen, want ik denk inderdaad, als het over woningbouwsubsidies gaat of andere dingen, dat het inderdaad meer middellange termijnvraagstukken zijn, maar om even dit als voorbeeld te nemen. Dan is het ook een beetje een gewetensvraag aan de portefeuillehouder. Als wij dan bij wijze van spreken die twee ton zeggen, zegt hij dan 'nou, dan kunnen we er wel langjarig mee aan de slag, als je dat structureel regelt'? Hij mag van mij ook nog best even één, twee, drie weken de tijd nemen om dat ook te laten uitzoeken, hoor. Het hoeft niet allemaal ad hoc nu in deze vergadering. Of zeg je dan: nou, dan heb ik daar wel drie of vier ton structureel per jaar voor nodig, maar dan maken we ook echt een goede kans. Er zit natuurlijk ook wel een analyse achter, het is niet alleen maar lobbyen omdat we denken dat het belangrijk is, er zit een rendementsvraag achter. Denken we echt, als we er op die manier mee aan de slag gaan – garanties hoef ik niet, het is een inschatting – dat we ook een goede kans maken of dat het ook reëel is om te denken dat je dan ook het beoogde resultaat wel eens zou kunnen gaan halen. Ik weet dat dit een heel ingewikkeld dossier is, maar ik vind het toch altijd wel een gewetensvraag. Want we moeten ook geen geld over de balk gooien als je heel eerlijk bent allemaal denkt: het is toch onhaalbaar.

De voorzitter: Ik maak even, beste mijnheer Kolff, even het rondje af. Mevrouw Van den Bergh wilde ook nog even wat zeggen en de heer Veldman ook. Dus mevrouw Van den Bergh, gaat uw gang.

Mevrouw Van den Bergh: Voorzitter, ik heb al eerder aangegeven: ook de PvdA wil meer investeren in lobbyen. Maar om zomaar met getallen, wat nu over de tafel is gegaan in

deze commissie, en wel met een mondelinge onderbouwing, dat vind ik eigenlijk toch dat dat zo niet moet. Wij zien graag toch ... Kijk, wat ons betreft hoeft het niet te wachten op de coalitie-onderhandelingen, dat kan ook best een tijd duren. Er kan best een nieuw voorstel komen met duidelijk aangegeven wat dat met die giftreinen, maar ook met anderen, wat je het meest effectief kunt doen met een bepaald bedrag en waar dat door gefinancierd wordt. Wij vinden dat dat wel duidelijk onderbouwd moet worden en niet zomaar met een amendement dit regelen in de komende raad. Tenminste, dat is zo mijn eerste reactie.

De voorzitter: Helder. De heer Veldman.

De heer Veldman: Voorzitter, ik zou gewoon de portefeuillehouder een vraag willen stellen. Is het college bereid om voor de begrotingsbehandeling met een raadsinformatiebrief dan wel een raadsvoorstel te komen, waarin wat we hier vanavond hebben gewisseld – en of dat dan twee, drie, vier of vijf ton moet zijn, dat is mij om het even – naar de raad te komen, zodat we dan bij de begrotingsbehandeling dat ook financieel kunnen afhechten? Want dat is dan ook wat mevrouw Van den Bergh zegt, ik snap ook wel dat naar aanleiding van één commissievergadering het beeld misschien nog niet helemaal scherp genoeg is, maar er is veel gewisseld, ik proef ook bij de portefeuillehouder wel wil en waardering, maar ook dat hij zegt: er ligt ook wel een bal bij de raad. Maar dan lijkt mij een voor de hand liggende vervolgstap: college, kom met een verhaal, met desnoods twee scenario's erin en dan kan de raad daar een klap op geven en ook bepalen hoe en wat. Is het college dat bereid?

De voorzitter: Dan gaan we door. Dan gaan we naar de heer Wringer.

De heer Wringer: Dank u, voorzitter. Ik had ook nog een vraag gesteld. Er zijn Europese en Haagse lobbyclubs waar je kan aansluiten. We hoeven niet alles zelf te doen in het begin. Het is natuurlijk hartstikke mooi als je het allemaal zelf kan. Is het college bereid om te onderzoeken of er misschien een externe partij is die ons zou kunnen helpen om meer inzicht te krijgen, misschien sneller toegang tot Europese fondsen? Daar zou ik wel graag een antwoord willen weten. Dank u, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer 't Lam.

De heer 't Lam: Voorzitter, ik hoor vrijwel unaniem, behalve dan de SP, pleiten voor meer middelen. Bedragen tussen de twee en vijf ton. Dat is natuurlijk structureel, dat moeten we wel even realiseren. Want je gaat niet een medewerker aanstellen voor één jaar. Vervolgens legt iedereen de bal weer bij het college neer die met een voorstel moeten komen. Als andere partijen dan zo graag willen dat dit gerealiseerd wordt, dan hoor ik ook graag van die andere partijen waar ze die twee tot vijf ton vandaan halen, zodat we dat netjes tegen onze burgers kunnen zeggen en die bal dus hier niet terugspelen bij het college. Ik vind dat merkwaardig. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar mevrouw Kruger.

Mevrouw Kruger: Voorzitter, dank u wel. Ik ondersteun helemaal het verzoek van de heer Veldman. Even als reactie op de heer 't Lam. Ik denk als wij heel goed kunnen uitleggen wat voor meerwaarde het heeft en wat het ons oplevert, dus niet alleen wat het ons kost, maar vooral ook oplevert, denk ik dat we een heel goed verhaal hebben. Die verhalen hebben we ook al als we kijken naar wat er in de regio gebeurt met de Regiodeal en zo zijn er ook binnen het onderwijs verschillende projecten die op Europa gericht zijn. Dus in die zin kan het ook heel veel opleveren en ik denk dat wij daar gewoon eens met zijn allen wat meer aan moeten gaan staan. Ik vind dat we daar veel te bescheiden in zijn, ik vind ook het college toch een beetje terughoudend erin. We geven aan wat belangrijk is, maar toch: laten we het maar aan het nieuwe college overlaten. Ik denk dat we er gewoon nu op moeten acteren. Dus eens met het voorstel van de heer Veldman: kom met een goed stuk.

De voorzitter: Dank u wel. De heer De Boer heeft aangegeven dat hij het eens is met mevrouw Van den Bergh en het voorstel van de heer Veldman. Dan geef ik tot slot het woord aan de portefeuillehouder. Gaat uw gang.

Burgemeester Kolff: Dank, voorzitter. Nogmaals blij met de geluiden die ik uit de commissie hoor. Even het punt van mevrouw Kruger, dat ze het college terughoudend vindt. Ik herken dat gewoon niet. We zijn meer dan ooit bezig met lobby binnen de middelen die we daartoe hebben gekregen vanuit de raad. Ik ben niet de hele dag bezig met: hoe kan ik meer middelen bij de raad lospeuteren? Ik ben gewoon aan het werk met de middelen die ik heb en dat proberen we zo goed mogelijk te doen met de mensen die we hebben. Ik ben alleen maar blij dat het wordt gezien en dat het wordt erkend en dat ook de winst die we voor de stad daarmee kunnen bereiken, dat die ook wordt erkend. Wat mij betreft omarm ik het voorstel van de heer Veldman volledig, dat we dus in het licht van de begrotingsbehandeling met een voorstel gaan komen om structureel extra middelen in te zetten. Ik zal ook daartoe dan met twee scenario's werken. Eentje van de minimale variant zoals we die nu ook in dit voorstel hebben aangeduid. Nou heb ik dan over ongeveer een bedrag van twee ton om de eerste basisstappen in Europa te kunnen zetten. Dan zal ik ook een voorstel uitwerken waarin een soort plusvariant zit en ook duidelijk maken wat je dan vervolgens voor die beide bedragen kunt verwachten en wat je dan krijgt. Daarbij zal ik ook nog wel duidelijk maken – en een aantal van u heeft daaraan gerefereerd – de link die je kunt leggen met bestaande lobbykantoren dan wel het inhuren van externen. Alleen ik ben wel wat betreft langjarige lobby wel wat terughoudend met externe inhuur, omdat je dan ook maar zelf heel weinig opbouwt als organisatie en ook wat het collectieve geheugen, de contacten die je legt richting de keyspelers in Den Haag en Europa, die zijn dan ook wat fluïde. Dus daar moet je rekening mee houden. Het is gewoon goed als je jezelf serieus neemt als stad en als regio om daar zelf in te investeren. Ik ... echt volmondig. Dus een toezegging richting de heer Veldman, zijn voorstel wat betreft ... honderd procent.

De voorzitter: Helder. De toezegging is genoteerd. Dank van de heer Veldman. Mevrouw Kruger wilde nog iets zeggen, maar kunt u het alstublieft nu kort houden? Want ik wil dit onderwerp nu echt afronden.

Mevrouw Kruger: Ja, voorzitter, uiteraard. Dank voor de toezegging. Het was zeker niet mijn bedoeling om te zeggen dat het college helemaal terughoudend is, dus dat het niets doet. Want dat blijkt wel, maar het zou nog wat meer steviger kunnen acteren. Wij hebben gelukkig ook wat lokale partijen die niet alleen landelijk gelieerd zijn, maar ook naar Europa toe. Ook die moeten we dan denk ik maar eens wat beter gaan inzetten. Dank u wel.

De voorzitter: Goed, dank u wel. We hebben een toezegging genoteerd, er komt een voorstel met een minimum en een uitgebreidere, zeg maximumvariant wat we kunnen verwachten op het Europese dossier en wat dat gaat kosten. Dan is het aan de raad om te kijken of ze dat geld ervoor over hebben en waar we dat dan vandaan gaan halen. Ondertussen ligt er wel een raadsvoorstel dat nu eigenlijk zegt, en dat is het laatste punt, in te stemmen met het voortzetten van de huidige beschikbare capaciteit en middelen en daardoor kan niet ingezet worden op de Europese fondsen. U kunt met dit voorstel bij wijze van spreken nu instemmen en daar andere gedachten over hebben bij de begroting. Dus dat zou mijn voorstel zijn aan u. Anders moet dit voorstel geamendeerd worden, terwijl we die toezegging hebben liggen. Wat is uw gedachte daarbij? Kunt u daar ...

Burgemeester Kolff: Voorzitter, kan ik daar nog heel kort wat op zeggen? Want ik denk dat u het juiste voorstel nu doet. Want de vraag was ook: breng een raadsvoorstel in met eigenlijk de status quo. Wat doen we nou eigenlijk en kunnen we dat als raad ook bekrachtigen? Vervolgens komt daar de vraag uit voort: we willen eigenlijk meer erop investeren. Dat hebben we nu toegezegd, dus dat komt richting de begroting. Dus uw voorstel lijkt mij de meest zuivere.

De voorzitter: Mevrouw Van den Bergh zegt: dat kan toch met die toezegging erbij? Ja, dat kan niet in dit raadsvoorstel, want dan moet het hele verhaal weer terug of we moeten het amenderen, want dat heeft het college al gepasseerd en dan krijgen we een hele hoop gedoe wellicht in de raad over iets wat u nu eigenlijk met elkaar heeft binnengehaald. Mijnheer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Ja, voorzitter. Het is een beetje een lastige inderdaad. Kijk, formeel is het ook niet zo dat we nu besluiten of we moeten gaan amenderen dat we extra geld beschikbaar stellen, want dat gaan we pas besluiten nadat we de toegezegde notitie van de portefeuillehouder krijgen.

De voorzitter: Precies.

De heer Van der Kruijff: Dus ik denk dat we voor nu dit wel zo kunnen aannemen als raad, als we daar gewoon een stemverklaring bij afleggen dat we nog voor de begroting kijken dat we in tegenstelling tot een voorstel of een aanvulling, dat klinkt dan beter dan tegenstelling, of aanvulling op dit voorstel toch versnelling erin kunnen brengen.

De voorzitter: Precies. Dat zou denk ik, als onafhankelijk neutraal voorzitter, een heel goed voorstel zijn. Kunt u allemaal daarmee leven? Nou, wie zwijgt stemt toe. Ja, ja, ja. Nou komen alle ja'tjes binnen. Hartstikke goed. Dan gaan we dat zo doen. Hij komt als

hamerstuk met een stemverklaring in de eerstkomende raad. Dan is het inmiddels 21:30 uur. Wethouder Burggraaf heeft zojuist ... We moeten wel eventjes de portefeuillehouder bedanken voor zijn beantwoording en dergelijke. Wethouder Burggraaf heeft aangegeven: ik moet nu naar de commissie Fysiek. Hij is dus inmiddels al vertrokken, want dat was alweer eventjes geleden. Er staat nu Smart City op de agenda, maar ja, dat is zijn onderwerp. Dus ik wilde eigenlijk voorstellen dat we nu dat even wisselen met het actualiseren van de bestuurlijke planner inclusief de raadsinformatiebrief thema werkdruk. Tenzij u zegt: nou, dan komt dat helemaal in de war, want er zijn andere collega's van mij die dat onderwerp zouden doen. Kunt u hier met dit voorstel instemmen? Ja. Oké, dan gaan we dat zo doen. Dan hoop ik dat we daar iets minder tijd voor nodig hebben dan het wel heel belangrijk onderwerp, het is overigens ook niet minder belangrijk, maar de lobby. En dat we daarna even kunnen pauzeren om dan met de Smart City verder te gaan.

6. Actualiseren bestuurlijke planner 2021/2022 - Raadsvoorstel

7. Raadsinformatiebrief Thema werkdruk - Raadsinformatiebrief

De voorzitter: De punten 6 en 7 dus. Actualiseren bestuurlijke planner 2021-2022, raadsinformatiebrief Thema werkdruk. Deze worden dus in samenhang besproken. De aanleiding voor de bespreking is de raadsinformatiebrief over de werkdruk en de vragen die hier ook in de commissie zijn gerezen naar aanleiding van de uitvoeringscapaciteit van het gemeentelijk apparaat. Overigens geef ik u mee dat de commissie Fysiek ook de bestuurlijke planner bespreekt, maar dan specifiek op de agenda van Fysiek en dat betreft bouwen. Dus daar hoeft u vanavond geen woordvoering over te doen, dat doen uw collega's. Wie mag ik hier als eerste het woord over geven? Nou, dan zijn we daar heel snel mee klaar. Ah, nee toch. De heer Wringer.

De heer Wringer: Dank, voorzitter. Ik kan het kort houden. Beter Voor Dordt vindt natuurlijk een goede werk-privébalans belangrijk voor alle werkenden. We kunnen dan ook instemmen met de voorgestelde gewijzigde bestuurlijke planning, zolang er maar geen conflicten ontstaan door bijvoorbeeld het mislopen van cofinanciering of deadlines die daardoor niet gehaald worden. Daar wil ik het bij laten.

De voorzitter: Ik dank u wel. Dat is instemming. Dan mevrouw Van den Bergh, volgens mij. Gaat uw gang.

Mevrouw Van den Bergh: Dank, voorzitter. Even heel kort een opmerking over met name de werkdruk van de ambtenaren die er is en misschien nog wel zal toenemen, gezien de toenemende werkzaamheden op allerlei andere fronten. Maar wij willen toch even een signaal afgeven, ik denk dat je dan ook goed moet bekijken waar je extra menskracht vandaan kan halen. Maar dat het ... Wacht even, ik zie dat ... Ja. Maar wij vinden niet dat je al te gemakkelijk verzoeken uit de raad of verzoeken uit de stad, dat dat vertraagd wordt of op de achtergrond. Want je wil juist de stad meer betrekken en ook de raad kan voor bepaalde opdrachten zorgen en situaties laten uitzoeken, al of niet via de griffie. Ik vind niet dat je daar al te gemakkelijk moet zeggen: dat geven we dan even minder prioriteit en dat moet wat later, al die termijnen moeten allemaal wat

langer. Wij willen dat er op een andere manier naar gekeken wordt, want ook de verzoeken uit de raad en uit de stad zijn ook belangrijk.

De voorzitter: Helder. Dan ga ik door naar de heer 't Lam.

De heer 't Lam: Dank u wel, voorzitter. Bij de vorige bestuurlijke planner hebben wij als SP al aangegeven dat wat ons betreft dat instrument afgeschaft kan worden. Dat vinden we nog steeds, want wat heb je nou aan een planner waar meerdere met de raad gemaakte afspraken niet ontstaan? Ik noem een enkel voorbeeld: de toekomst van handhaving, de standpuntbepaling over een leegstandsverordening, het proces voor de ontwikkeling van bouwtreinen. Waar blijven die stukken, vraag ik aan het college, en waarom staan ze niet op die planner? Enkele van de net genoemde stukken stonden er de vorige keer ook al niet op en die heb ik toen ook aangehaald, maar nog steeds kwamen ze niet op de planner voor. Dan de werkdruk. Wij hebben geen enkele twijfel dat ambtenaren niet hard werken, dus daar geen enkele kritiek op. Maar het college geeft aan dat de werkdruk te hoog is en dat moeten wij dan maar aannemen, want er zit geen stuk bij waaruit blijkt wat de aanwezige capaciteit op de verschillende organisaties of onderdelen is en wat er nodig is. Dus waar knelt het nu? Een vraag aan het college: had het college toen ze deze raadsinformatiebrief schreven die informatie wel en als die informatie beschikbaar was, waarom is die niet bij de stukken geleverd, zodat we inzicht krijgen in de werkdruk? Waar zit die werkdruk dan precies? Dan is natuurlijk de vraag: is het wel een capaciteitsprobleem of maakt het college verkeerde keuzes? Wij denken dat het laatste ook zeker aan de hand is. Om te beginnen zouden we van veertig formatieplaatsen voor communicatie terug kunnen naar tien en dan kunnen er dertig mensen inhoudelijk aan het werk gaan. Ook snappen wij niet, voorzitter, dat er werk blijft liggen, terwijl de ambtelijke dienst met een drieluik – een document van maar liefst 94 pagina's – komt voor de komende verkiezingsprogramma's. Wie gaf daartoe opdracht en waarom? Die opdracht hebben wij nooit in de bestuurlijke planner gezien. Waarom, voorzitter, verschijnen er persberichten kort na collegevergaderingen over raadsvoorstellen en raadsinformatiebrieven die de raad veelal wat later krijgt? De pers kan die informatie toch uit die stukken halen? Stop met dit overbodige werken. Voorzitter, dan tenslotte lezen we in de raadsinformatiebrief dat schriftelijke vragen van de raad langer op een antwoord moeten wachten. Ook moties en toezeggingen worden met vertraging uitgevoerd, lezen we. Het lijkt wel een soort staatsgreep waarbij het Dordtse college wettelijk vastgestelde regels buiten werking stelt. Natuurlijk zal geen enkel goed functionerende fractie hiermee instemmen. Mevrouw Van den Bergh zei het wat minder scherp, maar die drong er ook al op aan dat de raad en de stad gewoon antwoord moet krijgen op vragen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik naar de heer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, wat is het? Het stuk, de raadsinformatiebrief is het, die we hebben gehad over de werkdruk is naar aanleiding van een presidiumvergadering geweest en daarbij zou het nader uitgewerkt worden, omdat een aantal dingen wat in de vertraging ... Niet alles dan in de vertraging zou kunnen, gezien de werkdruk. Nou vind ik het stuk wat we gekregen hebben als raadslid me weinig op weg helpen in de keuzes die we dan moeten gaan maken. Dus als ik

ergens lees staat er vooral dat gekeken wordt naar onderwerpen waarvan het juridisch dan wel bestuurlijk niet mogelijk of wenselijk is om deze door te schuiven. Vervolgens heb ik er een bijlage bij met een bestuurlijke planner waarvan ik het ook deels wel overigens met de heer 't Lam eens ben, dat ik me ook zo langzaam meer en meer af begin te vragen in hoeverre je daar nou nog op kunt bouwen. Maar goed, dan krijgen we er een bestuurlijke planner bij die bulkt van de gele en de blauwe en de groene balken, waar ik dan zelf moet gaan proberen de gemaakte afweging af te leiden of iets bestuurlijk dan wel juridisch niet onmogelijk was. Ik zou dan verwachten, zeker op de hele grote dossiers waar het bijvoorbeeld gaat over woningbouw of de energietransitie of het armoedebeleid, we hebben een aantal grote dossiers, het zijn er natuurlijk veel meer, waar we op aanzetten dat dat gewoon in categorieën wordt aangegeven: welke kunnen we gewoon doorzetten en welke zetten we wat meer om of rond? Zit dat in cultuur of zit dat in sport of zit dat ook in woningbouw? Dat je daar enige, ik noem het maar geaggregeerde informatie over krijgt en die heb ik helemaal niet. En dat we ook als raad daar nog een opvatting over kunnen hebben als we zouden moeten kiezen tussen vertraging in woningbouw of sport of cultuur of energietransitie of veiligheid of weet ik welk onderwerp, dat we kunnen meedenken. Want het is echt een politieke vraag: wat schuif je een half jaar op? Feitelijk zeg je gewoon: we doen er niks meer aan tot aan de volgende verkiezingen, want daar komt het op neer met een half jaar. En waarmee niet? Die informatie heb ik nu gewoon niet. Dus ja, ik heb nu allemaal stukken gehad, maar ik ben er eigenlijk niet heel veel wijzer van geworden, behalve dat ik nu een beetje het generieke idee heb dat er een heleboel het komende halfjaar tot aan de verkiezingen niet meer gaat gebeuren.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Kruger.

Mevrouw Kruger: Voorzitter, de heer Van der Kruijff verwoordt precies ook wat wij constateerden. We vroegen ons ook af of die bepaalde maatregelen nu, die getroffen worden, of dat nou werkelijk iets oplost. Ook nog eventjes over die artikel 40-vragen en dergelijke. Dat het vertraging oploopt snappen we allemaal en ook dat de werkdruk groot is. Ten aanzien van coronamaatregelen en zo zijn er aparte dingen bijgekomen, maar wij hebben bijvoorbeeld nog artikel 40-vragen van maart liggen en die zijn nog niet beantwoord, dus ik vind dat dan toch wel maart, september, het duurt wat langer dan zes weken, een groot verschil in. Ik onderschrijf verder de hele woordvoering van de heer Van der Kruijff.

De voorzitter: Dank u wel. U was dan wel niet in beeld, maar onmiskenbaar was het uw stem, dus we weten zeker dat u het was.

Mevrouw Kruger: Nee, Ik zal nog even terugkomen. Ik ga gelijk weer weg.

De voorzitter: Oké. Dan mijnheer De Boer.

De heer De Boer: Voorzitter, dank u wel. Ik onderschrijf ook de woordvoering van de heer Van der Kruijff en hetzelfde ook van mevrouw Kruger. Inderdaad, wat kan gewoon even opschuiven en wat niet? Dat is eigenlijk, we hebben het over prioritering, maar waar wij ook benieuwd naar zijn is: hoe is de achterstand ontstaan? Er wordt

aangegeven dat corona een oorzaak zou kunnen zijn, maar ik heb een klein onderzoekje gedaan: in andere gemeentes is er natuurlijk ook corona geweest en daar is ook een achterstand, maar niet zo heel veel zoals hier geschetst wordt. Achterstanden zijn natuurlijk niet van de laatste tijd. Er liggen nog steeds dossiers en ook toezeggingen van onderwerpen en dossiers die nog niet of niet adequaat zijn opgepakt. Nou ja, de vraag is logisch, denk ik, ook wat de rest al vraagt: hoe gaan we dit probleem aanpakken? Als laatste wil ik toch aanstippen, ook door het werk van onder andere mij, uit de partij Beter Voor Dordt wordt er nu gesproken over het doorgaan met vier wethouders. Nou ja, wat we wel belangrijk vinden is: dit dossier Personeelszaken is wel echt één van de belangrijkste dossiers van wethouder Sleeking. Hoe kunnen we ervan uitgaan dat dit dossier de nodige aandacht gaat krijgen nu het college deze portefeuille wil verdelen onder de overige wethouders? Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Daar krijgen we nog een heel duidingsdebat over op 21 september over uw laatste vraag, dus ik stel voor dat we daar dan even op wachten. De wethouder. Volgens mij is er niemand meer die nog het woord wil, is alles gezegd wat er gezegd moest worden, concludeer ik daaruit. Dan geef ik graag het woord aan de heer Sleeking.

Wethouder Sleeking: Ja, voorzitter. Ik heb een deel van de discussie gemist, denk ik, omdat ik onderweg was van het stadskantoor naar elders, omdat we eerst een fysieke bijeenkomst hadden. Volgens mij staat nu op de agenda de bestuurlijke planner, klopt dat?

De voorzitter: Ja, dat klopt. Dan zal ik u even op weg helpen, want ik zag u op een gegeven moment in beeld komen. Ik weet niet wie u gehoord heeft nog.

Wethouder Sleeking: Ik heb een stukje van de heer Van der Kruijff gehoord.

De voorzitter: Oké. Dan, even kijken. De PvdA, die vindt toch dat er toch wel de vragen uit de stad – ik sla hem even plat – en uit het ambtelijke apparaat toch ook wel beantwoord moeten worden, dat dat niet allemaal kan blijven wachten. De heer 't Lam heeft de hele bestuurlijke planner ter discussie gesteld, wat hem betreft kan dat ding naar het ronde archief, want er staat een hele hoop niet op wat er wel op moet staan en ook niet duidelijker wordt waar het nu knelt. Waar zit dan precies die werkdruk? Is het een capaciteitsprobleem of zijn het verkeerde keuzes? Hoe zit het dan met die moties en toezeggingen? De heer Van der Kruijff heeft aangegeven, voor zover u dat nog niet hebt meegekregen dan, dat de stukken hem niet echt helpen in de afweging van: welke keuzes zijn er dan gemaakt? Want het overzicht wat erbij zit geeft een hele hoop kleuren, maar geeft niet aan welke overwegingen of welke argumenten eraan ten grondslag liggen op welke stukken er vertraging komt. De heer Van der Kruijff geeft aan: eigenlijk zou de raad daar ook iets over moeten vinden. Als er keuzes gemaakt moeten worden doen we het verkeerd niet, maar de woningbouw wel, of andersom. Daar zou de raad iets van moeten vinden. Nou, en de heer De Boer heeft u dan in ieder geval gehoord, dus dit was even een bloemlezing van wat er zo gewisseld is. Maar de heer 't Lam had bijvoorbeeld heel veel vragen, die heb ik niet allemaal genoteerd. Maar als er een hele belangrijke tussen zit gaat hij die beslist herhalen.

Wethouder Sleeking: Voorzitter, allereerst: het college spreekt met één mond, maar is collega Burggraaf de eerste portefeuillehouder als het gaat om de bestuurlijke planner. Ik begrijp dat hij niet meer aanwezig is of dat u wellicht dit heeft gecombineerd met agendapunt zeven, rondom het thema werkdruk, de raadsinformatiebrief.

De voorzitter: Ja, klopt.

Wethouder Sleeking: Oké. Wij hebben natuurlijk het afgelopen jaar, verschillende van de commissieleden hebben er opmerkingen over gemaakt, gezien dat de coronacrisis toch wel een behoorlijke extra druk heeft gelegd op de hele ambtelijke organisatie. Dat had in veel gevallen ook te maken met privéomstandigheden, thuisomstandigheden, uitval, noemt u maar op, inzet elders. Er is natuurlijk ook vanuit het college regelmatig overleg geweest met de ambtelijke organisatie, met name met de directie, om te vragen: hoe gaat het, is er van werkdruk sprake, hoe kunnen we eraan tegemoetkomen? Daar komt natuurlijk ook nog bij de hele transformatie van de regionale organisatie, wat allemaal binnen een tijdvak van een jaar moet gebeuren. Daar zijn voor een deel wel extra mensen voor aangetrokken, maar ik moet u zeggen: de spoeling en de vijver waaruit nieuwe mensen betrokken moeten worden is ook wel dun. Er zit ook druk op als het gaat om het aantrekken van nieuwe mensen die ook meteen kunnen inspringen. Er is hier en daar ook wel wat verloop geweest van mensen die al dan niet naar aanleiding van de coronacrisis een mooie betrekking buiten Dordt hebben gevonden. Dat gunnen we die mensen natuurlijk ook, is soms ook eervol om te zien als ze een tijd voor Dordt gewerkt hebben, wat dat voor nieuwe mogelijkheden biedt. Tegelijkertijd moeten we wel zo reëel zijn dat we onze ambtelijke organisatie ook niet over de kop willen laten werken. Er liggen enorme ambities, een enorme opgave, daar komen soms nog al dan niet ad-hoc zaken bij die ook opgelost moeten worden. Verzoeken uit de raad of extra onderzoeken, noemt u maar op. Op een gegeven moment bereik je toch wel een beetje de bovenkant van de emmer en dreigt die over te gaan lopen, dus dan moet je ook wel echt maatregelen nemen om te voorkomen dat mensen ook echt gaan uitvallen, langdurig gaan uitvallen en daarin keuzes maken. Er zijn er een aantal aan u voorgelegd. Ten aanzien van de bestuurlijke planner en al die kleuren, daar ligt natuurlijk een afweging achter van: hoeveel uitstel kan dat vragen, kan dat vergen, wat zijn de consequenties daarvan, hoe erg is het als bepaalde onderdelen wat worden uitgesteld? Ook gezien de druk die er niet alleen is, maar ook gezien de uitgesproken ambitie. Dat leidt tot dit model, tot dit keuzemodel, eigenlijk om tot enige lucht in de organisatie te komen. Daar zitten enkele onderdelen bij die de raad ook raken, maar ik ben het wel met u eens dat als er zaken uit de raad aan de orde worden gesteld of uit de stad aan de orde worden gesteld die enige urgentie vragen, dan moet daar altijd ruimte voor gevonden worden. Desnoods maar door het inhuren van nog wat extra mensen, als die te vinden zijn. De vraag van mevrouw Kruger zal ik doorgeven, want als er vragen uit maart zijn gesteld en nog niet beantwoord, dat is gewoon te lang. Daar moet in ieder geval dan het tussenbericht gekomen zijn met de redenen waarom dat vertraagd is geraakt, want daar zijn gewoon met de raad termijnen voor afgesproken waarin de vragen beantwoord moeten worden. Dus het is complex, maar wij hebben een gemeentesecretaris en de top van de organisatie ook in de verschillende sectoren van mensen die echt alert zijn en ook in de coronacrisis de contacten warm hebben

gehouden met alle medewerkers, juist om te voorkomen dat er sprake is van uitval. Er is echt heel veel werk verzet, waar ook vanuit het college toch wel veel waardering voor is. Omdat ondanks corona, ondanks het feit dat het stadskantoor soms bijna helemaal leeg stond, toch heel veel van de werkzaamheden gewoon zijn doorgegaan en soms ook echt in lastige situaties. Als u nadere toelichting wil op onderdelen waarvan u vraagt 'wat is nou de afweging geweest om dat die en die kleur te geven?', dan moet ik die vraag toch echt even terugnemen en vragen of daar op onderdelen nog een nadere toelichting kan komen, want dat kan ik u zo ook niet zeggen. Ik denk dat wij in alle zorgvuldigheid, we hebben er in het college ook enkele keren over gesproken, dat je niet zomaar dingen kunt gaan doorschuiven of de raad ook kan vragen om bijvoorbeeld wat minder vragen te stellen of genoeg te nemen met langere termijnen, omdat er ook gewoon vaste afspraken zijn gemaakt die ook reglementair vastliggen en je daar ook zoveel mogelijk aan moet voldoen. En daar waar het niet kan, dan moet dat ook ruiterlijk worden erkend en aangegeven. Bijvoorbeeld met een tussenbericht dat zaken soms wat langer gaan duren. Dus ik kan het ook niet mooier maken dan het is. Er wordt enorm veel werk verricht. Dat ziet u natuurlijk lang niet allemaal, maar als je ziet wat achter de schermen allemaal rondom die transformatie in het Drechtstedenverband gebeurt, daar neem ik echt mijn petje voor af. Die complimenten verdient ook met name onze gemeentesecretaris en de mensen die in dat hele project meteen betrokken zijn. We hebben een uitermate professionele organisatie, ik heb dat vaker gezegd, waar je eigenlijk nooit vergeefs een beroep op doet. Maar alles heeft zijn beperkingen en dat geldt dus ook voor onze medewerkers. Nou denk ik niet dat ik aan alle vragen helemaal een antwoord heb gegeven, voorzitter, maar ik wilde toch in ieder geval deze gevoelens met u delen.

De voorzitter: Ik dank u wel. Ik zie de heer 't Lam en dan de heer Van der Kruijff. Mijnheer 't Lam, gaat uw gang. De heer 't Lam? Ja, daar is hij.

De heer 't Lam: Even de knopjes ... Ik zit me ook af te vragen wat ik met dit antwoord van het college moet. Voorzitter, ik heb het wat scherper gesteld misschien dan mijnheer Van der Kruijff, die gaf ook aan: ja, we hadden toch wel een andersoortige RIB verwacht na de melding in het college dat er sprake was van werkdruk. Ik heb gezegd: waar zit dan de pijn? En inderdaad, wij kunnen nu geen keuze maken als raad. Dat mensen hun best doen, zoals de wethouder vertelt, dat heb ik al gezegd: daar twijfelen wij helemaal niet aan bij de SP. De wethouder noemt de transformatie als een extra probleem wat zich voordoet. Toen we eraan begonnen een aantal maanden geleden heb ik de vraag gesteld – en dat was dan aan collega Burggraaf, maar de wethouder zei het al: het college spreekt met één mond – zijn we wel besteld qua formatie voor die transformatie? Nee, dat konden we allemaal aan. Maar nu blijkt het een probleem te zijn. Ik heb ook, en toen was de wethouder er nog niet, dus dat is ook alweer lastig, maar ik zal die vraag dan maar herhalen: is er wel sprake van een capaciteitsprobleem? Waarom hebben we 34 communicatiemedewerkers? Daar zouden er 30 van aan de uitvoering kunnen werken. Waarom krijgen we een drieluik van 94 pagina's, wethouder? Een drieluik die nooit in de bestuurlijke planner heeft gestaan. Wie gaf daartoe opdracht en waarom? Ik heb een aantal stukken genoemd uit de bestuurlijke planner die ook de vorige keer al genoemd zijn, die er niet op stonden. Die staan er wederom niet op, dus

wat heb je aan zo'n planner? Waarom staat bijvoorbeeld de toekomst van handhaving er niet op, de standpuntenbepalingen voor de leegstandsverordening, het proces voor ontwikkeling van bouwterreinen? Kortom, dat gaan we niet allemaal herhalen. Een kleine bloemlezing van wat ik gezegd heb waar de wethouder niet op is ingegaan, omdat hij het niet gehoord heeft.

De voorzitter: Mijnheer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Dank u wel, voorzitter. Ik begrijp, en daar ga ik ook geen woord van afdoen, als de wethouder, de heer Sleeking zegt dat hij een compliment maakt aan de ambtelijke ondersteuning, die allemaal hard aan het werk zijn en goed hun best doen en ook goede resultaten bereiken. Want daar ging het eigenlijk niet om en daar wil ik hem ook best in ondersteunen. Maar wat de vraag natuurlijk ook is – en de heer Sleeking gaf aan dat niet direct paraat te hebben, maar het eventueel nog wel na te kunnen sturen – wat nou precies de afwegingen zijn en wat er nou vertraagd is en wat niet en welke afwegingen daarbij gemaakt zijn. Dan verbaast het me eerlijk gezegd toch ook wel een beetje, want je zou dan toch verwachten dat in het college dat toch wel een majeur agendapunt geweest zou moeten zijn. Als je het over dossiers hebt, welke in de vertraging gezet worden en welke volle kracht doorgezet moeten worden en wat daar eventueel nog een beetje tussenin. Dus als je daar geen herinnering aan hebt, dan maak ik me toch ook wel een beetje zorgen over hoe die afweging dan in het college gemaakt is over de prioriteiten die gesteld moeten worden. Maar goed, ik noteer graag de toezegging, of wat is het, de bereidheid was het. Maar het zou mooi zijn als we het in een toezegging kunnen vertalen van de wethouder om dat nou gewoon eens met de raad te delen: wat nou de gemaakte afwegingen zijn, wat er doorgaat, wat in de vertraging gaat, welke risico's we daarbij lopen. Want dat zie je echt allemaal uit de bestuurlijke planner niet terug, zodat we als raad daarin kunnen meedenken en eventueel misschien ook wel tot andere inzichten komen en daar ook nog wel een dialoog over kunnen hebben.

De voorzitter: Dank u wel. Ik geef nog een keer het woord aan de heer Sleeking. Gaat uw gang.

Wethouder Sleeking: Voorzitter, kijkend naar de totale bestuurlijke planner, dan zie je dat hier en daar de uitvoering een kwartaal opschuift. Dat lijkt me op zich niet onoverkomelijk. Wij hebben dit stuk binnen het college niet tot in de details besproken, dat gebeurt natuurlijk ook met individuele portefeuillehouders binnen de portefeuilles om te kijken: welke onderdelen zijn nu echt urgent en welke verdragen nog wel enig uitstel of iets meer tijd om tot uitvoering te komen? De toekomst van handhaving, daar hebben wij in het college een besluit op genomen en dat komt ook naar de raad toe, hoe de aanbesteding van handhaving gaat verlopen. De leegstandverordening komt aan de orde als het gaat om de Visie Binnenstad. Die is ook voor het najaar toegezegd en in dat verband zal één van de instrumenten de leegstandverordening aan de orde komen.

De voorzitter: Nog een keer ... Wethouder?

Wethouder Sleeking: Ik zal in het college aangeven, voorzitter, dat er toch op dit schema behoefte is aan wat meer duiding, op basis waarvan gekomen is tot deze keuzes. Omdat het schema op zich natuurlijk wel kwantitatief aangeeft tot welke vertraging dat hier en daar gaat leiden, maar niet welke afweging eraan ten grondslag ligt.

De voorzitter: Sorry, ik moet u even onderbreken, want de heer Van der Kruijff had een interruptie. Dus ik moet hem even de gelegenheid geven.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, toch een vraag. Ik hoor de wethouder zeggen: in de bestuurlijke planner zie ik dat er hier en daar een dossier een kwartaal is opgeschoven. Ik word er niet helemaal wijs uit, eerlijk gezegd, maar ik heb wel de RIB goed gelezen, de raadsinformatiebrief, en daar staat gewoon over bestuurlijke maatregelen dat er met name is gekeken naar de invulling van de bestuurlijke planner, waarbij alle onderwerpen na de zomervakantie – daar staat nogal wat, hoor – alle onderwerpen na de zomervakantie met twee kwartalen worden doorgeschoven. Dat heeft u naar de raad gestuurd. Dan staat daarachter als uitzondering: “Behalve de onderwerpen waarbij het juridisch of bestuurlijk niet mogelijk of wenselijk is om deze door te schuiven.” Dus dat is echt wat anders dan hier en daar een dossier een kwartaal doorschuiven. Tenminste, dat staat in de RIB, ik lees hem gewoon voor.

Wethouder Sleeking: Ja, dat loopt volgens mij niet helemaal synchroon met het schema zoals ik dat nu voor me heb, waar ik toch in heel veel gevallen of dezelfde planning aangehouden zie of het verschuiven van een kwartaal. Dus misschien is dat iets te zwartwit ook geformuleerd. Maar op onderdelen is dat inderdaad zo, ja, en dan leidt dat tot het opschuiven van tot wel twee kwartalen. Maar nogmaals, ik zal met name op die onderdelen dan het verzoek terugleggen om dat wat nader te duiden. In hoeverre dat nou verantwoord is, wat daar de consequenties van zijn en welke afweging daaraan ten grondslag ligt. En toen viel het geloof ik stil.

De voorzitter: Ja. Nee, sorry, ik zat hier prachtige volzinnen te produceren, maar ik had de camera en de microfoon niet aanstaan, dus die blijven gewoon hier. Mevrouw Kruger, ik hoor: u maakt van de gelegenheid gebruik. Dus gaat uw gang.

Mevrouw Kruger: Ja, natuurlijk. Ik denk: u blijft weg, dan kom ik wel in beeld. Nee, even aan de heer Sleeking. Het is echt dat wij vanaf maart vragen hebben liggen en daar hebben we ondertussen geen bericht van gekregen van: goh, sorry, of wat dan ook, het duurt wat langer. Nou kan het zijn ...

Wethouder Sleeking: Wat voor vragen waren dat? Kunt u dat even duiden?

Mevrouw Kruger: Dat is van de muur. Dan weet u al meteen, denk ik, wat ik bedoel. Van de muur bij het Augustijnenkamp. Daar heb ik geen officiële antwoorden op gekregen. En we hebben vanaf het loket bij de NS, het verdwijnen van het loket, hebben we al vanaf maart vragen liggen. Misschien zijn ze gewoon in de massa verdwenen, maar het lijkt me toch wel fijn om dat nog te krijgen.

De voorzitter: Ja, maar voordat elke fractie dadelijk zijn boodschappenlijstje gaat doorgeven aan de wethouder verzoek ik dat allemaal even op de mail te zetten. Daar waar u denkt: ik zit al een half jaar op antwoorden te wachten. De heer 't Lam. Die had ik zojuist gemist, mijn excuses.

De heer 't Lam: Dat maakt niet uit, voorzitter, ik meld me wel weer. Ik zal dan niet gaan noemen op welke antwoorden wij nog zitten te wachten, vanaf februari. Misschien dat het college een systeem kan aanleggen, welke vragen er zijn en welke ze nog moet beantwoorden. Ik schrik ook een beetje van hoe dat de wethouder vertelt hoe dat dat gaat met die bestuurlijke planner. Die bestuurlijke planner is ooit ingesteld voor ik in de commissie zat. Ik had begrepen dat dat een instrument van de raad is en het college neemt er niet eens de moeite voor om dat een keer integraal te bespreken, dat doen ze even af met wat ambtenaren. De wethouder leest nu een lijstje voor waar andere dingen ontstaan dan mijnheer Van der Kruijff en ik hebben. Kunnen we niet gewoon het onderwerp bestuurlijke planner, daar een punt achter zetten vanavond en eens wachten tot we een fatsoenlijk lijstje hebben waar we wat mee kunnen en inzicht hebben waar nu de problemen zitten, zodat we keuzes kunnen maken? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De wethouder.

Wethouder Sleeking: Ja, voorzitter, er lag wel een vraag in verscholen. Dat is aan de raad, denk ik, die dit instrument heeft ingesteld. Ik heb niet gezegd dat in het voorstel wat aan de raad is gestuurd niet in het college besproken is, maar we hebben daar niet per regel met elkaar besproken wat daar de consequenties van zijn. Er zijn ook zaken die binnen de reguliere PO's van de wethouders besproken worden in relatie tot de bestuurlijke planner, waar die regelmatig ook geagendeerd staat. Zoals dat ook hoort, om daar juist inzicht te geven wanneer de raad bepaalde voorstellen kan verwachten, zodat het ook kan worden ingepland via de griffie. Dus, voorzitter, ik kan het nu ook niet mooier maken dan het is, dus ik neem de opmerkingen mee terug en zal vragen ook aan collega Burggraaf om hier wat nadere toelichting op te verzorgen.

De voorzitter: Helder. Ik heb een toezegging genoteerd dat u ons gaat laten aanleveren een overzicht van: wat zijn nou eigenlijk de gemaakte afwegingen, welke risico's zijn daarbij – dat gaat over de bestuurlijke en juridische dingen waarschijnlijk – en welke keuzes zijn er vervolgens gemaakt en wat zijn dus die afwegingen daarbij geweest? Daar liep een andere discussie doorheen en dat was de discussie over het nut nog van deze bestuurlijke planner, als een aantal commissieleden constateert dat deze gewoon niet volledig is. Dat is een andere discussie die we misschien wel, als dat overzicht met de keuzes er is, die we dan daarin kunnen meenemen. Want het heeft niet zo heel veel zin als een aantal leden constateert dat die niet compleet is, want wat moet je er dan mee? Dus ik wilde voorstellen aan u allen dat wij aan de wethouder vragen wanneer hij denkt dus zijn toezegging gestand te kunnen doen, wat voor termijn dat ongeveer is. Dan gaan we uit van de nieuwe termijn, dus niet dat we deze in die bestuurlijke planner opnemen en dan twee maanden erbij, of twee kwartalen erbij plussen. Dus wanneer kunnen we die ontvangen? Om het dan tegelijkertijd daar nog eens een keer met elkaar te hebben over het nut en de noodzaak en de actualiteit van de bestuurlijke planner. Is dat een voorstel wat u kan overnemen?

Wethouder Sleeking: Ten aanzien van een termijn moet ik hem echt even terugleggen, want we moeten even kijken hoeveel werk hieraan verbonden is. Binnen een week of vier, vijf moet het denk ik toch wel lukken om met die onderbouwingen te komen, want die zal ook op onderdelen beschikbaar moeten zijn, want anders zou zo'n overzicht ook niet tot stand gekomen kunnen zijn. Dus dat is een kwestie van het verzamelen, denk ik, van afwegingen die zijn gemaakt en met name ook de risico's die ermee gemoeid zijn.

De voorzitter: Kunnen we dan aanhouden dat in de maand oktober, medio oktober het overzicht er is?

Wethouder Sleeking: Ja, dat is voor mij makkelijk gezegd, maar ik zal erop aandringen dat dat dan ook rond die datum gebeurt.

De voorzitter: Oké. Dan is de vraag: wat doen wij met dit voorstel nu? Er ligt een toezegging. We hebben, zoals ik het zie – dat was ook geen raadsvoorstel, dat was een raadsinformatiebrief – niet gezegd dat we hoeven hier ook niet mee in te stemmen, we kunnen het ter kennisgeving aannemen met inachtneming van de toezegging die is gedaan. Dus dat zou mijn voorstel zijn. Hoe denkt u daarover? Ik zie de heer 't Lam: "Deze gaat dan niet naar de raad, neem ik aan?" Nou ja, goed, hooguit als ter kennisname. Ik zie u wel praten, maar ik hoor u niet, mijnheer 't Lam. U moet even het geluid aanzetten. Ja.

De heer 't Lam: Ja, ik doe mijn best. Laten we weer eens fysiek gaan vergaderen, dan hebben we dat probleem niet. De bestuurlijke planner was volgens mij een stuk wat dan via de raad ging, maar in deze vorm kan het toch niet naar de raad? Moeten we dat dan niet gewoon aanhouden, totdat we een fatsoenlijk antwoord hebben van het college? Want anders kunnen we alleen maar tegenstemmen.

De voorzitter: Ja, maar u hoeft hier niet over te stemmen, is mijn stelling, want het is geen raadsvoorstel. Het is een raadsinformatiebrief en het is een hulpmiddel wat wij hanteren in de raad. Daar hebben wij met elkaar een oordeel over en dat was mijn voorstel, dat gaan we de volgende keer dan bespreken als die actualisatie er is: wat hebben we aan een planner die niet accuraat en niet up-to-date is? Maar het is geen raadsvoorstel, dus we hoeven er ook niet over te stemmen.

De heer 't Lam: Dus die bestuurlijke planner komt niet in de raad zoals de vorige keer? Want toen heeft het CDA zelfs een amendement ingediend.

De voorzitter: Ik zie hier geen raadsvoorstel, dus ik ... O, wacht even. Jawel. Sorry, ik ben hier abuis. Jazeker. Ja, ja. "Geen wensen en bedenkingen te maken ten aanzien van de geactualiseerde bestuurlijke planner." U heeft helemaal gelijk, de heer 't Lam.

De heer 't Lam: Wij hebben wel wensen en bedenkingen. Het CDA en nog wat andere fracties.

De voorzitter: Nou, dan de heer Van der Kruijff gaat ons hieruit helpen, denk ik, want die had ook het woord gevraagd.

De heer Van der Kruijff: Ja, voorzitter. De heer 't Lam ziet het scherper nu ondertussen. Het klopt inderdaad, er is een raadsinformatiebrief over werkdruk en die hoeven we alleen nog voor kennisgeving aan te nemen, dat zouden we nog kunnen doen. Maar in die raadsinformatiebrief wordt natuurlijk wel verwezen naar de bestuurlijke planner en daar hebben we natuurlijk wel de nodige wensen en bedenkingen, want daar gaat het dan over. Dus heel formeel kunnen we wensen en bedenkingen kenbaar maken op de geactualiseerde bestuurlijke planner. Nou zie ik de versie die ik hier heb is geloof ik..., nou ja, goed, er zijn er een paar. Dan moeten we wel even goed kijken over welke versie het gaat, want het gaat om die meest recente. Want die hier nog voorligt is van juni ongeveer.

De heer 't Lam: Voorzitter, moeten we daar nu allemaal tijd aan besteden? Kunnen we gewoon niet zeggen: het stuk is niet rijp voor een besluit, dus we houden het gewoon aan totdat we een fatsoenlijk stuk hebben. Dan kunnen we naar een volgend onderwerp in deze commissie.

De voorzitter: Lijkt mij ook een prima voorstel. Als ik zo de raad in het algemeen hoor, of de commissie, dan is deze niet rijp voor en wachten we een nieuwe versie af. Ik weet niet of dat helemaal kan. Ik kijk even naar de griffier. Die roept: ja, dat kan.

De heer Bakker: We hebben eerder ook wel geconstateerd dat de bestuurlijke planner in feite een soort dynamisch document is. Dat is al gauw weer verouderd. Dat denk ik: ja, als er dan toch inderdaad weer een actualisatie wordt gevraagd of misschien wel een andere. In ieder geval, dan zou je dus kunnen zeggen: dan is het dus geen probleem om het nog niet naar de raad te brengen.

De voorzitter: Ik ben niet helemaal, ik ben geen proceduretijger. Want er ligt een raadsvoorstel vanuit het college, dus hij moet in de raad denk ik toch wel aan de orde komen. Daar moet dan een punt van orde worden gemaakt dat hij niet behandelrijp is en dat hij niet in behandeling wordt genomen, vermoed ik. Maar goed, dat zoeken we even uit. Laten we dat afspreken, hoe we daarmee omgaan. In ieder geval is er te veel twijfel en vragen over deze bestuurlijke planner, dat daar in ieder geval kennelijk de raad niet mee in gaat stemmen, dat is mijn conclusie.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter?

De voorzitter: Ja, gaat uw gang.

De heer Van der Kruijff: Ik zie dat ik al die tijd nog in beeld was, daarvan was ik me niet eens bewust.

De voorzitter: Jazeker. Maar het stoorde niet, hoor.

De heer Van der Kruijff: Nee, gelukkig maar. Voorzitter, volgens mij mogen we als commissie gewoon vaststellen dat we iets niet behandelrijp vinden om naar de raad te sturen en het dan terugsturen naar het college. Dan vragen we gewoon om een geactualiseerde versie, netjes in lijn met het stuk wat de heer Sleeking ons beloofd heeft.

De voorzitter: Ja. Nou ja, goed. We gaan het gewoon zo proberen. Mochten daar allerlei procedureproblemen en weet ik veel wat allemaal komen, dan merken we dat wel en dan handelen we wel naar bevind van zaken in de raad. Dus we sturen het gewoon terug: niet behandelrijp en kom maar met een nieuwe versie. Dat is de conclusie, met een toelichting op wat de afwegingen zijn geweest, enzovoort, enzovoort. Akkoord? Nou, dan doen we dat zo. Het is nu 22:15 uur. Ik weet niet of de heer Burggraaf inmiddels al gearriveerd is in de bespreking hier. Nog niet, dus ik stel voor dat we even tien minuten pauzeren en dan doorgaan met het laatste bespreekpunt: de Smart Society. Tot 22:25 uur en hoop ik dat inmiddels de heer Burggraaf terug is. Tot straks.

Schorsing

De voorzitter: Zo, het is weer tijd. Inmiddels heeft wethouder Burggraaf laten weten dat hij nog langer tijd nodig heeft bij de andere commissie. Dus mijn voorstel is om dan verder te gaan met de agenda en mocht hij dan nog steeds niet aanwezig zijn en ook niet binnen afzienbare tijd aanwezig zijn, dan kunnen we ook voorstellen dit naar een ander moment te schuiven. Kunt u daarmee instemmen? Oké, dan gaan we dat zo doen. Daar kom ik bij de rondvraag op terug. Oké.

Nieuwe behandelvoorstellen

8. Aanvragen krediet aanleg parkeerterrein Businesspark Amstelveen ten behoeve van een regionale vaccinatieplaats - Raadsvoorstel

De voorzitter: Dan gaan we naar de nieuwe behandelvoorstellen. Behandelvoorstel 8 is het aanvragen krediet aanleg parkeerterrein Businesspark Amstelveen ten behoeve van een regionale vaccinatieplaats. U wordt voorgesteld het raadsvoorstel als hamerstuk naar de raad te sturen. Akkoord? Ik zie geen ... Als u niet akkoord bent, dan hoor ik het graag. Wie zwijgt stemt toe, zullen we maar doen. Dan is dat bij deze akkoord.

9. Overeenkomsten wooncomplex Prof. Langeveldlaan Leerpark - Raadsvoorstel

De voorzitter: Dan, daar is hij: de overeenkomsten wooncomplex Professor Langeveldlaan Leerpark, raadsvoorstel. Daarover hebben we daarstraks afgesproken dat we het toch in deze commissie gaan doen. Zijn er partijen die dit willen agenderen? Ik zie de heer Kuhlmann. Gaat uw gang.

De heer Kuhlmann: Dank u wel, voorzitter. De Dordtse VVD wil dit raadsvoorstel graag agenderen voor een bespreking en wel om de volgende reden: anders dan eerder vanavond werd gesuggereerd gaat dit verder dan alleen de middelen. Oorspronkelijk ging het om een wooncomplex, bedoeld voor studenten en jongeren. In het voorstel

zoals het er nu ligt staat, en ik citeer: "Woningen in het wooncomplex worden bij voorrang verhuurd aan spoedzoekers." Dan wordt er verder duidelijk gemaakt dat het gaat om mensen in een kwetsbare positie. Wat ons betreft wijkt dat te veel af van wat we daar oorspronkelijk mee voor ogen hadden. Daarom willen we dat agenderen voor bespreking, met de politieke vraag of de invulling zoals die, anders dan al eerder is voorgespiegeld, in dit raadsvoorstel de juiste invulling is van het wooncomplex. Wij denken van niet en ik kan ook alvast aankondigen dat dat voor ons zo zwaar weegt dat dat iets is waar we wel een amendement over willen indienen. Dus dat is misschien goed ter overweging mee aan andere partijen, van of het slim is om het in deze commissie eerder te bespreken.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zie de heer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, even los van wat de heer Kuhlmann zegt. Dit raadsvoorstel, het gevraagde raadsbesluit, ik lees daar echt helemaal niets over spoedzoekers of over aantallen kamers of over bewoners of over doelgroepen. Het enige wat er staat: "De raad besluit een lening aan Leerpark BV te verstrekken voor een bedrag van twintig miljoen en nog wat voor de realisatie van een tijdelijk wooncomplex met 333 woningen en de begroting te wijzigen." Het gaat puur over financiering van dit pand. Dus als u gaat amenderen, wilt u dan gaan amenderen dat we er geen geld aan beschikbaar moeten stellen, omdat ... Ja, ik weet het niet. Dan komt het waarschijnlijk op een andere manier. En uw vraag snap ik wel, dat is ook een politiek mogelijk relevante vraag als u daar zo strak inzit, maar dan is dat volgens mij niet een amendering op dit raadsvoorstel, dan moet u daar echt een ander kapstokje voor vinden dan deze.

De voorzitter: Mijnheer De Boer.

De heer De Boer: Voorzitter, dank u wel. De heer Van der Kruijff geeft aan dat hij niks ziet staan over spoedzoekers. Twee alinea's verder staat daar wel degelijk iets over in, dus dat wilde ik even aanvullen.

De voorzitter: Dank u wel. Anderen?

De heer Van der Kruijff: Voorzitter?

De voorzitter: Ja, gaat uw gang.

De heer Van der Kruijff: Ik zeg dat het raadsbesluit niet gaat over doelgroepen. Volgens mij is dat allemaal al besloten in de commissie Grote Projecten dan wel Fysiek en voorbij geweest en et cetera. Dit gaat, laat ik het zo zeggen, als de financiering niet via een lening van de gemeente was gegaan, maar stel dat Leerpark BV dit gewoon met middelen uit een markt of anderszins gefinancierd had, had u nooit een raadsvoorstel gehad en was het allemaal in kannen en kruiken. Het gaat alleen maar over financiering nu.

De voorzitter: Ja, oké. Maar de heer Kuhlmann doet een voorstel voor bespreking en kondigt daarbij aan dat hij overweegt een amendement in te dienen. De vraag is: wilt u het hier dan bespreken met die politieke vraag, waarvoor dient dit pand? Of zegt u: nee, geen steun voor bespreking. Nou, de heer Wisker zegt 'geen steun voor bespreking', zie ik staan. De heer De Boer heeft zojuist een interruptie gepleegd. De heer Wisker. Mijnheer Wisker.

De heer Wisker: Voorzitter, dank u wel. Voorzitter, wij zijn ook voor agendering, alleen om een andere reden dan de heer Kuhlmann. Wij hebben nog wat zorgen over de financiering.

De voorzitter: Kunt u dat wat nader duiden? Wat is uw ...

De heer Wisker: Met name de risico's die aan deze financiering kleven.

De voorzitter: Risico's. Oké. Dan zijn er twee partijen tot nu toe die het willen bespreken. Zijn er anderen die daarin steunen? Nou, ik zie geen verdere steun voor bespreking in deze commissie. "Ja, maar alleen de financiering." Dat is nummer drie. Ik kijk even naar de overkant. Hoeveel moet er ... Drie is genoeg? Ja, het zijn raadsvoorstellen, hè? Dan wordt hij besproken, want drie is genoeg voor bespreking. Met de politieke vragen: de financiering en de risico's daarvan en de doelgroepen waarvoor dit pand dan wordt gebruikt en waarvoor wij die financiering ter beschikking stellen. Hij wordt op de agenda gezet.

10. Artikel 40 vragen RvO fractie CDA Dordrecht over vergunningverlening coffeeshop 't Geeltje

De voorzitter: Dan gaan we naar agendapunt 10 en dat zijn artikel 40-vragen van de fractie van CDA Dordrecht over de vergunningverlening coffeeshop 't Geeltje. U wordt voorgesteld kennis te nemen van de vragen in afwachting van de beantwoording door het college. Akkoord? Akkoord.

Agendadeel

11. Termijnagenda

De voorzitter: Dan komen we tenslotte bij de termijnagenda. Heeft iemand daar nog opmerkingen over? Ja, mijnheer 't Lam.

De heer 't Lam: Voorzitter, vanmiddag verscheen er ook een mail. Eind oktober zou de commissie op bezoek gaan bij de brandweer. Ik kende eerst de afkorting niet, waar we heen gingen, maar dat was een complex van de brandweer. Ik vroeg me af: waarom gaan we als commissie op bezoek bij de brandweer? Moeten wij binnenkort een kaderstellend besluit nemen, moeten wij iets controleren of is het gewoon een uitje? Als dat laatste het geval is, kunnen we dan niet beter een inhoudelijk onderwerp behandelen, bijvoorbeeld de nieuwe bestuurlijke planner die er tegen die tijd zal zijn?

De voorzitter: Dit is een goede vraag en ik heb er alleen geen enkel antwoord op, maar ik heb de mail ook niet gezien, dus ik kijk even naar de overkant. Is het een uitje of dient het een ander doel dan alleen een uitje?

De heer Bakker: Ja, daar zou ik nog even willen afwachten tot we inderdaad die, want dat gaat eigenlijk over het conceptbeleidsvoorstel van de veiligheidsregio, dat is eigenlijk wat we bespreken. Hoe we dat dan bespreken, dat zou ik dan gewoon als we het voorstel hebben en we bepalen: hoe gaan we het bespreken? Kunnen we daar altijd nog kijken of we daar nog een bezoek aan de veiligheidsregio aan vast willen koppelen of dat we zeggen: dat doen we niet als commissie of buiten de commissie. Zoiets, ik denk dat we dat gewoon nog even moeten bespreken op het moment dat we dat gaan agenderen. Dat zou in ieder geval mijn voorstel zijn.

De voorzitter: Mijnheer 't Lam, tevreden met dit antwoord?

De heer 't Lam: Ja, zo'n stuk heb ik kunnen bekijken wat we daar zouden moeten doen. Anders vind ik het een beetje zonde van de avond, want dan kan je ook geen andere stukken bespreken en het gaat allemaal een beetje traag, zoals vanavond.

De voorzitter: Oké. Nou, dan wachten we dat stuk af en dan zien we dan wel hoe we verdergaan. Verder nog iemand wat bij de termijnagenda? Niet?

12. Rondvraag

De voorzitter: Dan de rondvraag. Ja, mijnheer Kuhlmann.

De heer Kuhlmann: Dank u wel, voorzitter. Ik wilde nog even, in vervolg op de vragen die we eerder aan de avond aan de orde hebben gehad, over straatintimidatie, melden dat er inmiddels ook een petitie staat op www.petities.nl. Ik heb hem ook even gelinkt op mijn eigen Facebookpagina. Dat is een petitie tegen straatintimidatie in Dordrecht. Mevrouw Kruger heeft hem inmiddels ook ondertekend, zie ik, dat heb ik zelf ook gedaan. Mijn vraag aan deze commissie is, of oproep eigenlijk, aan zoveel mogelijk mensen om ook die petitie te tekenen. Want het is denk ik een probleem in Dordrecht wat denk ik goed is om op deze manier aan de orde te stellen.

De voorzitter: Goed. Dat verzoek is dan gedaan bij deze. De heer 't Lam.

De heer 't Lam: Even het geluid aan. Voorzitter, ik vind het wat onbevredigend zoals het college te gast is in onze commissie. We hebben dat al eerder meegemaakt, dat wethouders vertrokken waren middenin een betoog en dat ze niet meer konden antwoorden. Nu kwam een wethouder weer binnen terwijl al wat fracties gesproken hadden. Kan de voorzitter – in dit geval bent u dat – met de griffie eens niet afspraken maken dat er altijd een collegelid aanwezig is in onze commissie? Als dat dan niet een portefeuillehouder is, we hebben een collegiaal bestuur, dan moet hij maar wat van dat onderwerp afweten en zou het handig zijn als colleges belangrijke onderwerpen die bij ons besproken worden ook in het college bespreken. Want we kwamen er net bij

mijnheer Sleeking achter dat dat toch maar een beetje op een makkelijke manier gebeurt, met als gevolg dat we nu weer stukken moeten doorschuiven.

De voorzitter: Ja, ik snap uw frustratie en het is soms inderdaad niet fijn als je een hele woordvoering hebt gehad en dan moet constateren dat de wethouder het niet gehoord heeft en daar niet op kan reageren. Het is misschien ook wel weer inherent aan het systeem zoals we dat met elkaar hier bedacht hebben, maar ik kan in ieder geval uw wens – en ik denk dat die breed gedeeld wordt, dat er eigenlijk altijd gewoon een wethouder aanwezig moet zijn – via de griffier bij het college neerleggen, omdat dat al heel lang een keer ... Tegelijkertijd is het ook gewoon een discussie onderling en moeten de collegeleden eigenlijk alleen de vragen hebben en moeten we onszelf ook wel leren dat we meer met elkaar in discussie gaan, maar dat is een heel ander punt. Ik snap uw punt, ik ga het doorgeven. Andere punten voor de rondvraag? Niet? Dan kijk ik even of de wethouder inmiddels is gearriveerd. Volgens mij niet, als ik het goed zie. Nee, hè? Nou ja, goed. Dan is aan u de vraag, zegt u: wij wachten rustig af tot de wethouder er is? Of zegt u: dan gaan wij nu sluiten en dan komt het een andere keer op de agenda? "Volgende keer." "Sluiten." "Sluiten en schuiven." "Sluiten." "Sluiten."

13.Sluiting

De voorzitter: Nou, dan is het duidelijk. Dan sluiten we deze vergadering, wens ik iedereen een fijne avond en dan komt dit op een ander moment aan de orde en misschien is dit ook wel in lijn met wat de heer 't Lam daarnet bedoelde. Ik wens u allen nogmaals een prettige avond en dank voor uw aanwezigheid en ook alle kijkers en luisteraars thuis tot ziens.